

ДІТЧ МЕТОРОЛОГ

6 2004

РЕЛІГІЙНИЙ ЖУРНАЛ ХРИСТИЯНСЬКОЇ РОДИНИ

Заснований у 2000 році

Засновник:

Релігійне видавництво

“Добра книжка”

Періодичність: раз у два місяці

Реєстраційне свідоцтво

КВ № 5359. Індекс: 23979

Головний редактор

Роман БРЕЗІЦЬКИЙ

Редакційна колегія:

еп. Софрон ДМИТЕРКО, ЧСВВ

еп. Станіслав ПАДЕВСЬКИЙ

еп. Маркіян ТРОФИМ'ЯК

еп. Роман ДАНИЛЯК

о. Петро ГЕРИЛЮК-

КУПЧИНСЬКИЙ, ГСД

с. Володимира МАКСИМІВ, ЧСВВ

Неоніла СТЕФУРАК

Відповідальний секретар

Йосиф ВОРОБЕЦЬ

Літературний редактор

Ольга Лоза

Художній редактор

Олена ШАХОВСЬКА

Технічний редактор

Андрій ЦИМБАЛ

Комп'ютерний набір

Ольга КОВАЛИШИН

© Релігійне видавництво

“Добра книжка”, 2004

Адреса редакції:

вул. Б. Хмельницького, 35/3а, м. Львів, 79019

тел.: (032) 297-85-74, факс: (032) 297-85-74

e-mail: gbook@mail.lviv.ua

gbook@lv.ukrtel.net

Друк: СПД Брошко, інд. 2581115876

ЗМІСТ

1. Сторінка головного редактора

Царство Божої Волі 2

2. Голос Марії

о. Любо Куртовіч Молися за Мою мету 6

о. Маріо Кнезовіч Світ Содому і Гомори 8

3. Світ Божий

о. Петро Герилюк-Купчинський, ГСД Що відкрив для нас Христос? 9

4. Літературна сторінка

Різдвяна містерія 13

5. Дар найкращий

Кров Христа нас рятує 15

6. Нам пишуть

Світло вічної любові 17

7. Двері у вічність

Послання Спасіння 23

8. На дорозі до Бога

Людмила Опришко Боже Милосердя 26

9. Життя і пісня

Мар'ян Ковтко Супутниця життя 32

10. У тиші серця

Оксана Луговик Запрошуємо до молитви 34

11. Наодинці з Богом

Каталіна Рівас Свята Година 36

ЦАРСТВО БОЖОЇ ВОЛІ

Луїза Піккаррета (1865-1947) – італійська візіонерка.

З любові до Всемогутнього Бога 64 роки жила тільки на Святому Причастті. З вуст Господа записала одкровення, які складаються з 36 томів. Сюди входить містичний досвід і все те, що диктував Ісус: як жити у Божій Волі, щоб наблизилось Його Царство. Перший том, який багато разів перевидавали різними мовами, називається “Годинник страждань”. Луїза Піккаррета називала себе “маленькою донькою Божої Волі”.

Подаємо вступ до цих творів, написаний рукою самої Луїзи.

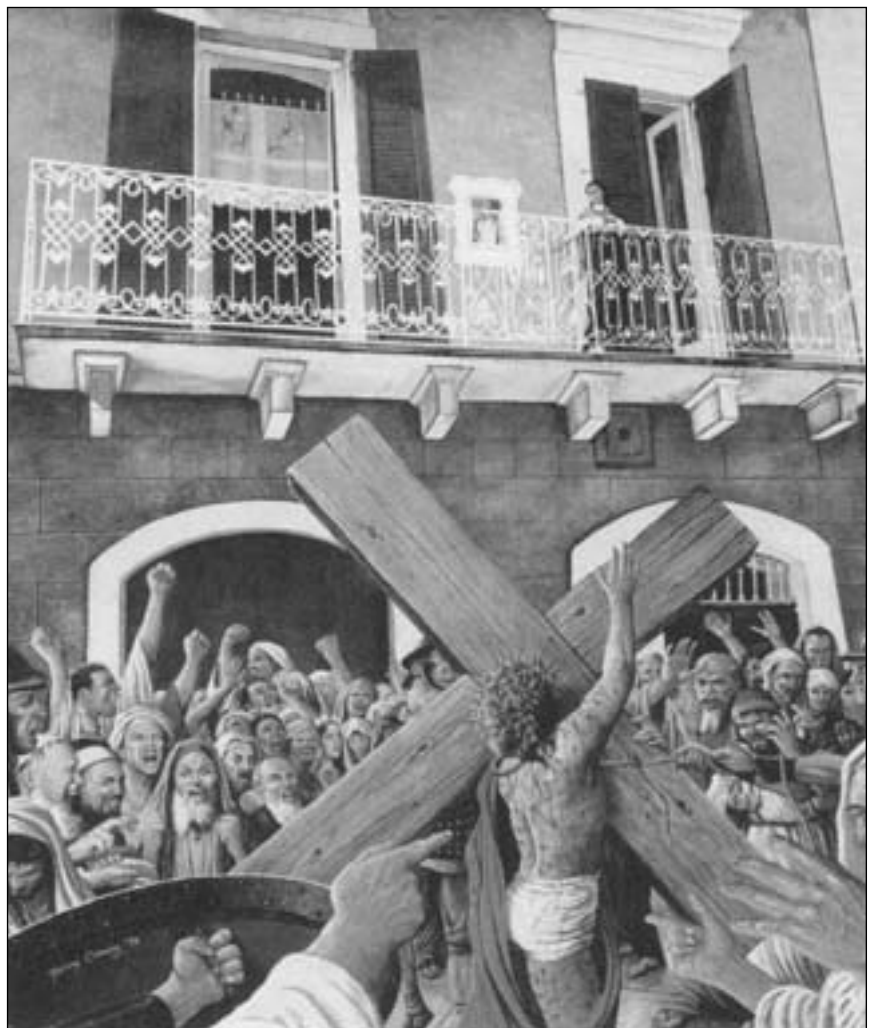
Прошу вас, благаю вас, беріть з любов'ю те, що Ісус хоче дати вам, тобто Свою Волю.

Але за те, що дає вам Свою, хоче – вашу, бо інакше не зможе царювати у вашому серці. Як би ви знали... З якою любов'ю наш Ісус хоче дати вам найбільший дар, який існує і на небі, і на землі, – Свою волю!

Ох, скільки гірких сліз Він проливає, бо бачить, яка земля убога через вашу волю.

Не хочете дотриматися доброго наміру. А знаєте чому? Тому, що Його Воля не панує над вами.

Ох, як плаче Ісус, журиться вашою долею! І, ридаючи, просить, щоб ви дали царювати Його Волі у вас. Хоче змінити ваше життя, вашу долю:

Містична візія, яку отримала юна Луїза Піккаррета на балконі свого дому

хворих – оздоровити, бідних – потішити, слабких – укріпити, рабів – звільнити. Не хоче великих покут, довгих молитов, – а щоб царювала Його Воля у вас і щоб ваша особиста воля не мала життя.

Послухайте Його, і я готова віддати власне життя за кожного з вас, терпіти муки для того, щоб відчинити двері вашої душі і щоб Воля мого Господа

царювала і тріумфувала над людськими поколіннями!

Хочете зараз прийняти моє запрошення? Прийдіть в Едем, де ви були створені, де наше Найвище Добро створило людину. Цар дав їй царство, щоб владарювати у ньому; це царство – цілий всесвіт. Його накази походять з глибини Його душі, в якій перебуває повнота смирення – FIAT (“Нехай так

буде”) – для здійснення справжнього царювання в людині.

Її людський одяг був царським, яскравішим від сонця, діла Її були благородні, краса – чарівною... Бог любив Її надзвичайно, тішився нею, називав – Своїм маленьким царем і сином.

Все було – щастя, порядок і гармонія.

Ця людина, наш перший батько, зрадила собі самій, зрадила своєму царству і, керуючись власною волею, застигла свого Творця, який її так любив та вихваляв. Загубила своє царство, Царство Божої Волі, в якому все належало їй. Двері царства зачинилися, Господь повернув Собі царювання, дане людині.

Але послухайте мою пораду.

Господь, забравши до Себе Царство Волі Божої, не сказав, що не дасть його більше людині, Він закрив його, чекаючи на майбутні покоління, щоб оволодіти ними. Отож Царство буде нашим, тому будьмо сміливі!

FIAT нас чекає, кличе, хоче оволодіти нами.

Чие серце заперечуватиме, не відгукнеться на цей поклик і не визнає такого щастя?

Залишімо вбоге лахміття нашої волі, одяг жалоби нашого рабства, в яке вона нас кинула, та одягнімось по-царськи – у Божі ризи!

Тому хочу звернутися до всіх: послухайте мене! Хочу втілитись у Божу Волю разом з Ісусом і постукати у ваші серця, попросити у вас, як маленька

Ікона Грушівської Матері Божої, худ. Йосип Тереля

убога, ваше лахміття: одяг жалоби, вашу нещасливу волю, – і дати це все Йому, Ісусові, щоб згоріла назавжди. А Він поверне вам Свою Волю, віддасть Своє Царство, Щастя, чистий одяг небесний.

Якби ви знали, що значить Воля Бога!

Вона відкриває Небо і землю; якщо будемо з нею, все – наше і все – з нами, якщо ж ми не з нею, то все – проти нас; навіть маючи щось, будемо

справжніми злодіями у нашого Творця: житимемо шахрайством та обманом.

Тому, якщо хочете пізнавати її, читайте ці сторінки: у них ви знайдете бальзам на рани, спричинені жорстокою людською волею, вигляд новий, божий, нове небесне життя; відчуєте Небо у вашій душі, побачите нові горизонти і знайдете Ісуса з обличчям, мокрим від сліз, Ісуса, який хоче дати вам Свою Волю. Він плаче

Діти Непорочної

через те, що хоче бачити вас щасливими, бо, коли бачить вас нещасливими, ридає, сумує і молиться за щастя Своїх дітей. Він просить відмовитись від власної волі – дасть вам Свою, як підтвердження великого дару Його Царства.

І тому звертаюсь до всіх вас разом з Ісусом, з Його сльозами, Його турботою, Його палаючим Серцем, яке хоче дати Свій FIAT.

Ми вийшли з FIAT, отримали життя, і справедливо та закономірно буде, якщо повернемося у Нього, у наш шлях і нескінченну спадщину.

І, перш за все, звертаюсь до Його Святості Папи Римського, Представника Святої Церкви, який несе відповідальність за представлення Царства Божої Волі. До Ваших святих стіп хочу покласти те Царство для того, щоб ви пізнали його і своїм

батьківським й авторитетним словом закликали своїх дітей жити у ньому. Найвищий FIAT формує його і створює перше Сонце Божої Волі у Своєму Представнику на землі, єднаючись із Тим, хто є головою Церкви, хто випромінює нескінченний потік світла на цілий світ, створячи одне стадо і одного Пастиря!

Друге звернення хочу адресувати всім священикам. Припадаючи до ваших ніг, прошу, благаю, зацікавтеся Божою Волею. Кажу вам: перший рух, першу дію вчиніть згідно з Нею і відчуєте, як солодко і розкішно жити у Ній; почерпнете з неї свою творчість і діяльність; відчуєте у собі силу Божу, голос, що завжди промовлятиме до вас і розкаже вам про дивовижні справи, нечувані ніколи, – побачите світло, яке виявить усе зло, зворушить народи,

дозволить вам обрати правильний шлях.

Багато зусиль можна прикласти, а чи будуть плоди? Необхідно жити Божою Волею! Якщо ламатимете народам хліб бездріждів FIAT, вони їстимуть його та казатимуть, що він твердий та непоживний. Вони повинні відчувати живе слово та життя у ваших повчаннях.

Якщо споживатимете хліб Божого FIATу, то добре сформуєте своє життя та спільноту.

Третє звернення – до цілого світу! До всіх моїх братів і сестер. Чому я звертаюся до всіх вас? Бо хочу, щоб ви жили Божою Волею. Вона – важливіша за повітря, яким ми дихаємо, і за сонце, від якого отримуємо тепло і світло. Вона – як удар серця, яке хоче битися у кожному з нас. І я, як мала дитина, хочу, палко бажаю, щоб ви всі прийняли життя FIATу.

О, як би ви знали, скільки добра отримаєте, коли дасте Йому царювати у вас!

Хочу повідомити вам ще один секрет, який Ісус Христос бажає вам відкрити: як віддасте Йому цілковито свою волю, взамін отримаєте ту, що від Бога, і вона зробить щасливими ваші душі й тіла.

Хочете знати, чому земля не приносить достатньо користі? Чому у різних точках світу земля через землетруси часто хоронить у своєму лоні міста та людей? Чому вітер, вода спричиняють бурі, потопи, які спустошують усе? Чому стільки зла?

Тому, що річі, створені Господом, підвладні Його волі, вони – могутні, благородніші від нас. А нами керує наша, людська воля, і тому ми перетворились у деградованих, слабких і немічних створінь.

Якщо відкинемо свою волю і будемо жити Волею Господа, то також будемо сильними, станемо братами всіх творінь Божих, які не лише не турбують нас, але й дозволяють нам панувати над ними, і ми будемо щасливими тепер й у вічності!

Прошу вас, поспішайте віддатися Божій Волі, вислухайте ту, що вас дуже любить.

І я буду щаслива тоді, коли зможу сказати, що всі мої брати і сестри є царями і царівнами, тому що живуть Божою Волею!

Сміливіше! Відповідайте на заклик. Як палко бажаю, щоб ви відповіли!

Не лише прошу та благаю, перш за все, вас кличе голос

ніжний і зворушливий, голос нашого солодкого Ісуса, який просить завжди, навіть плачучи: “Візьміть для вашого жит-

Св. Миколай. Худ. Олена Шаховська

тя Мою Волю, вступіть у Її Царство”.

Знаєте, що Господь наш Ісус Христос перший помолився до Небесного Батька, промовивши “Отче наш”, щоб прийшло Його Царство і сталася Його Воля. Він закликав усіх нас молитися так: “FIAT Voluntas Tua

sicut in cale et in terra” (Нехай станеться воля Твоя як на Небі, так і на землі).

Щораз, відмовляючи “Отче наш”, усвідомлюймо, яке велике бажання дати нам Своє Царство, Своє FIAT має Ісус, кажучи разом з нами: “Отче мій, я прошу Тебе за моїх дітей...”. Отже, першим просить Сам Ісус, а потім уже ми просимо в “Отче наш”.

І наостанок.

Ісус, навіть крізь сльози, завжди бажає дати нам своє Царство, своє FIAT, жадає бачити нас усіх у Царстві Божої Волі щасливими – від цього Він Сам стає щасливим та усміхненим...

Вислухайте мене і промовте з подякою: “Нехай буде так, нехай буде так... усі хочемо Царства Божої Волі. FIAT” (Ця звернення Слуга Божя написала у 1924 році).

Молитва

Я перебуваю у Твоїй Волі

О мій Ісусе, перебуваю у Твоїй Волі, щоб дихати Твоїм подихом, щоб дихати подихом усіх у багатьох щирих обіймах.

Нехай зливається кожен удар мого серця з Твою Волею, щоб я міг говорити з кожним ударом: “Люблю Тебе, люблю Тебе”, скеровуй мене у Твою Волю. Хочу, щоб усі обійняли Тебе, щоб тісно злучилися з Тобою, у Твоїх обіймах. Щоб ніхто не ображав Тебе більше, щоб Тебе любили, восхваляли і виконували Твою Святу Волю.

МОЛИСЯ ЗА МОЮ МЕТУ

Дорогі діти! Також і сьогодні Я закликаю вас бути любов'ю там, де панує ненависть, бути поживою там, де панує голод. Відкрийте свої серця, малі діти, і простягніть свої руки так, аби через вас кожне створіння могло дякувати Богові Творцеві. Моліться, діточки, відкрийте свої серця Божій любові. Ви не зможете їх відкрити, якщо не молитиметеся. Тому моліться, моліться, моліться. Дякую, що відповіли на Мій заклик (25.09.2004).

Дорогі діти! Це – час ласки для родини. Тому Я закликаю вас відновити молитву. Нехай Ісус буде в серці вашої родини. В молитві навчайтеся любити усе святе. Наслідуйте життя святих, щоб вони могли бути вашим стимулом та вашими учителями на дорозі святості. Нехай кожна родина стане свідком любові у цьому світі, де нема молитви та миру. Дякую, що відповіли на Мій заклик (25.10.2004).

Дорогі діти! В цей час закликаю вас молитися у Моїх наміреннях. Особливо моліться, діточки, за тих, котрі ще не прийшли до пізнання любові Божої та не шукають Бога Спасителя. Ви, діточки, будьте Моїми руками, і вашим прикладом приводьте їх ближче до Мого Серця та Серця Мого Сина. Бог винагородить вас ласками та всілякими благословеннями. Дякую, що відповіли на Мій заклик (25.11.2004).

Марія, Мати Церкви і наша матір, йде з нами. Вона будить нас, кличе. Марія просить нас молитися в Її наміреннях під час Різдвяного посту, що наступає. Вона, як Мати, знає краще за нас, бо вже пройшла той шлях, котрим ми ще маємо йти. Вона жила на цій землі, а тепер увійшла до слави Небесної

Вітчизни, котра і є нашою метою, тією метою, котру Вона для нас бажає. Ми не зробимо помилки, якщо вкладемо наші молитви в Її Серце і руки, бо Вона знає краще, що ми потребуємо, що потрібно нашим родинам і світові, в котрому ми живемо. “Бог створив нас без нас, але не спасе нас без нас,”

– так казав св. Августин. Ми відповідаємо за своє життя і життя інших людей. Бог бажає, аби ми були співтворцями нового, досконалішого світу.

Саме тому Марія закликає нас молитися і відчувати відповідальність за всіх тих, котрі ще не пізнали любові Божої та не шукають Бога Спасителя. Людська свобода є зранена, однак у серці залишається прагнення, те прагнення Бога, котре ніщо і ніхто, крім Нього Самого, не може вдоволити. Марія запрошує нас до молитви, а молитва повинна торкатися того прагнення, що є в нас, прагнення Бога.

Якщо людське серце не наповнене прагненням Бога і любов'ю Божою, воно шукає задоволення в іншому та наповнює цю порожнечу іншими речами, ідолами. Ми бачимо, що як люди здатні підносити себе до визначеного ідеалу, так і низько падати через ідоли. Ми створені на образ і подобу Божу, і саме тому Бог є нашим єдиним ідеалом. Усі решта — ідоли. Єдиний Бог може наповнити душу світлом істини та дати світло життя тому, хто йде Його слідами. Через Марію Бог схиляється до нас, прагнучи повернути нас до Себе не силою, а любов'ю. Однак любов, не може залишатися спокійною, так би мовити допоки не бачить щастя улюбленого. Любов є силою, котра привернула Марію до нас, Її дітей. Любов дає Їй сили впродовж усіх цих років. Любов – джерело, з якого Вона черпає силу; з любов'ю

Вона отримує перемогу в багатьох серцях. Ми можемо допомогти Їй здійснити ці прагнення.

Аби мати змогу допомогти Марії, ми повинні підійти до Неї, до Її Серця. Ми мусимо перемінитися, повинно відбутися те перетворення, котре ми хочемо бачити в інших. Немає іншого способу чи шляху. Знаємо, що неможливо змінити інших нашими порадами, попередженнями, мудрими словами чи критикою. Ми можемо змінити інших тільки любов'ю, переміною і наверненням, котрі вони будуть бачити в нас. Пречиста Діва просто благає нас бути в Її руках. Вона не має інших рук, окрім наших. Вона бажає, щоби наші руки, ноги, слова і серця належали Їй та Її Синові Ісусові.

Любов прагне уподібнюватися. День за днем ми ставатимемо тим, що є перед нами, тим, що ми вважаємо ідеалом життя. Таким чином, наші думки, почуття, слова і серця

стануть подібними до думок, почуттів, слів і Сердць Марії та Ісуса. Лише тоді ми зможемо привести інших ближче до Сердць Марії та Ісуса, чи, радше, крізь наші душі вони зможуть притягувати інших до Своїх Сердць.

Молімося із бл. Матір'ю Терезою:

“Ти хочеш мої руки, Боже, щоб допомогти тим, хто потребує допомоги? Мій Боже, даю Тобі свої руки. Бажаєш мої ноги, аби йти цілий день, щодня, до тих, хто потребує друзів? Сьогодні, мій Боже, даю Тобі свої ноги. Хочеш мій голос, Боже, щоб промовляти цілий день до тих, хто потребує Твоїх слів любові? Мій Боже, даю Тобі свій голос сьогодні. Ти бажаєш моє серце, Боже, від заходу до світанку, щоб любити без винятку? Мій Боже, даю Тобі сьогодні своє серце.”

о. Любо Куртовіч
Меджу'ор'є, 26 листопада
2004

Діти Непорочної

СВІТ СОДОМУ І ГОМОРИ

Ісус сказав Своїм учням більше остерігатися того, хто вбиває душу, аніж того, хто вбиває тіло. Сьогодні ж виглядає, що людство приділяє особливу увагу добробуту тіла, душа ж залишається без уваги. Отож багато людей діють за логікою, згідно якої потрібно жити добре, тому що, хто знає, чи є щось після цього життя. Для них вічність є чимось абстрактним, яке неможливо уявити. Отож суттю життя цих людей є тілесне задоволення, вони заперечують тривимірну природу свого буття: *дух, душу і тіло*. Тіло відділяють від душі та духу. Але дуже нерозумно забувати про будь-який з цих трьох елементів. Людина – гармонія цих трьох елементів і тільки в цій гармонії може бути цілою.

Знаючи це, ми не повинні дивуватися, коли зауважимо поширення проституції, невірності в подружжі, похоті, розпусти, гомосексуалізму, педофільї... Людство, котре сповідує життя тіла, не може запропонувати щось інше. Світ, фактично, збирає власні плоди. Утвердження тіла через задоволення похотей досягло розквіту. А поки суспільство, принаймні в заявах, бореться за так звану рівність і повагу до людської гідності, ми бачимо, що руйнування деяких осіб не знає меж. Захист людської гідності – це не утвердження свободи без обмежень. Свобода людини полягає у прийнятті істинних моральних цінностей та принципів здорового гуманізму. Світ, який не опирається на ці принципи, швидко крокує в одному напрямі – до власного руйнування.

Ми бачили, що в структурі нової Європейської Комісії немає одного італійського міністра. Його „помилкою” була заява про те, що практика гомосексуальних стосунків та одностатевого шлюбу є гріхом. За це його розкритикували і звинуватили у позбавленні прав людей думати інакше. Отож цього католицького міністра, друга Папи, виключили зі складу нової Єврокомісії. Який парадокс! Гомосексуалісти дискриміновані, а він — ні?!

Вид на дзвіницю церкви св. Онуфрія у Львові

Світ, який живе за законами Содому і Гомори, нехтуючи моральними законами Божими, не матиме плідного майбутнього. Світ без Бога прямує до смерті. Сумне майбутнє очікує світ, в якому ми живемо: війни, конфлікти, експлуатація слабих і бідних та продаж людей. Світ потребує Бога. Послання з Меджугор'я підтверджує це. Заклик Пречистої Діви до навернення і повернення до Ісуса прийшов своєчасно. Для тих, хто почув цей голос і обійняв безмежність любові Божої, вічність більше не є порожньою обіцянкою, а реальністю. Для таких основним є не життя тіла, а життя душі, котра є безсмертною.

О. Маріо Кнезовіч

ЩО ВІДКРИВ ДЛЯ НАС ХРИСТОС?

Улітку 1907 року князь Борґезе закінчив славу подорож на автомобілі з Пекіна до Парижа. Незважаючи на важку дорогу, він подолав велику відстань. Серед багатьох перешкод, котрі траплялися у дорозі, найважче було перетинати понуру пустелю Гобі.

Долаючи пустелю, він побачив на горизонті точку, котра щораз збільшувалася, стаючи чимраз виразнішою. Накінець виявилося, що це будинок телеграфного зв'язку, до якого від найближчої оселі потрібно їхати вісім днів. Товариш князя дуже зрадів і вирішив надіслати депешу в Лондон.

Китайський урядовець здивовано подивився на подорожніх і почав шукати таблицю оплати послуг телеграфу... Рахував, рахував, нарешті прийняв телеграму, позначивши її номером "1".

– Це перша телеграма сьогодні? – запитав подорожній урядовця.

– Ні, пане, перша за шість років, тобто від часу побудови станції.

– Отже, протягом шести років ніхто не давав телеграм?

– Ніхто.

Сотні подорожніх проїжджали коло телеграфної станції, тягнулись цілі каравани, однак ніхто не скористався нагодою, щоб зв'язатися з цивілізованим світом. Так поступає багато сучасних людей, ідучи через пустелю життя: вони не намагаються знайти зв'язок зі світом надприродним і Христом. Багато людей безпорадно і з байдужістю волочаться через життя: не використовують жертвенної допомоги Христа Господа.

Розважмо, що Він вимагає від нас і для чого прийшов на світ? Що дала нам Його наука, котра протиставила два світи: світ добра і зла.

Христос відкрив для нас Бога

Бог?.. Без сумніву, це слово вимовляємо найчастіше! Бог є основою всього, об'єктом наших молитов, джерелом наших надій. Сьогодні вже навіть не задумуємось над тим, що Ісус

*Страдч. Перша стація Хресної Дороги (фрагмент).
Скульптор Юліан Савко*

Христос уплів Бога у в'язанку наших життєвих проблем.

До приходу Христа людина повністю залежала від сил природи. Чим відзначалося життя персів, єгиптян, вавилонців, греків, римлян? Всі були матеріалістами, підпорядковувалися законам природи. Але вже тоді людство старалося розширити горизонти духа: над цим працювали буддистські аскети, грецькі філософи, римляни з сильними, як сталь, характерами. Але даремно!

Усі їхні міркування зводились до принципу: "Homo heminid?" ("людина людині бог") – тільки людина є авторитетом для людини, віддавай честь богам, зробленим на подобу людську, шануй тіні предків, віддавай божу честь цісареві.

Достатньо перекинути кілька сторінок історії людства до народження Христа, щоб пере-

конатися, як примітивно уявляли наші далекі предки собі Маєстат і святість Бога, яку владу мали над їхніми душами і серцями божки, богині, німфи, злі духи і тисячі забобонів!

Навіть найблагородніша віра поганських народів була сповнена туманними, хаотичними поняттями про Бога, котрому складали щедрі жертви і почитали, зважаючи тільки на особисту користь. Згідно з поганськими уявленнями, божество існувало для людей, але не люди для Бога, як учить християнство. Божество служило людським пристрастям. Уважали, що гроші можуть викликати його зацікавлення, а ситі жертви відновити прихильність, симпатії.

Помилкове уявлення про Бога зруйнував Сам Ісус Христос, утверджуючи чудову ідею правдивого Бога в трьох Особах.

За своєю природою людина є релігійною. Серед багатьох її інстинктів є прагнення Бога, котре часто блукає манівцями непевності та зла,

бо наше людське пізнання є слабким, затемненим і обмеженим. Людина завжди шукала Бога, але цей пошук був важким навіть для найбільших геніїв. Тільки Христос відслонив Боже обличчя і показав нам справжнього Бога. Хіба найперші люди, які шукали Бога, могли сказати: “Ми знайшли дорогу, яка веде до Бога”. Тільки Христос сказав: “Я є дорога!”. Світочі людства тут і там натрапляли на крихти правди, але жоден з них не міг сказати про себе: “Я є правда!”.

Що говорить Христос про Бога?

Навчає, що Бог є найдосконалішим буттям, вічним Творцем, Опікуном та Першопричиною світу. З Нього все бере початок і до Нього повертається; Бог нічого не потребує, зате людство без Нього не може обійтись. Не Бог є для людей, а люди для Нього. Якщо я є для Бога, то тоді мета мого життя – виконувати волю Божу. Це суть науки Христа Господа, яку не знали до цього. Послухайте Його слова: “Бо зійшов Я з неба не для того, щоб волю власну чинити, а волю Того, хто Мене послав” (Ів. 6,38). “Хто чинить волю Мого Отця, що на небі, той Мій брат, сестра і мати” (Мт. 12,49-50). Св.Іван навчився правди у Христа: “Світ проминає, і його пожадливість; а той же, хто чинить волю Божу, перебував повіки” (І Ів. 2,17).

Коли апостоли просили Христа, щоби навчив їх молитись, Він у словах “Отче наш” умістив усе, що може жадати людське серце від Бога:

“Отче наш, що еси на небі! Нехай святиться Твоє Ім’я. Хай прийде Твоє Царство, нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі” (Мт. 6,9).

Не Бог є для людини, але людина для Бога – це теза Христа Господа; з того часу людське життя стало теоцентричним: всі свої прагнення, наміри, устремління ми повинні спрямовувати до Бога.

Ця теза є основою християнства. На теоцентричній науці Христа Господа збудована християнська віра, мораль, з неї впливає наша любов до Бога і ближнього, з цієї тези черпаємо силу до боротьби з труднощами, спокусами, гріхами, ця наука відкриває нам джерело надії на вічне життя і вічне щастя.

Страдч. На Хресній Дорозі

Страдч. На Хресній Дорозі

Тільки християнство може породити витончену і гарячу любов, здатну до героїчного посвячення Богові. Джерелом цієї любові є правдиве пізнання Бога.

Отож не Бог існує для людини, але людина для Бога.

Наука Христа вчить, що не Бог існує в світі для сотворінь, а всі сотворіння існують у Бозі.

Він усе наповнює Своєю присутністю. Живу в Бозі, Він мене оточує, хоч я цього не досягаю ані розумом, ані почуттями. Ми не відчуваємо присутність Бога. А хіба ми відчуваємо, що біля нас вібрує багато радіохвиль? Ні! А вони переповнюють цілий світ! Сядьте поруч з радіо і почуєте, що відбувається навколо вас, хоча ще хвилину тому ви про це не здогадувалися. Нас оточують мільярди електромагнітних променів!

З часу Христа Господа відомо, що означає життя з Богом і без Бога. Жити без Бога – це жити без надії, гармонії, миру, ввічливості, благородності, любові, поваги, послуху і дисципліни. Без Бога немає родини, поваги – тільки темнота, бруд, нужда, розпука, жорстокість, здичавіння.

Христос, указуючи на Бога як першопричину людських дій, визначив ціль нашого життя, вказав, що не людина є створена для землі, але земля для людини.

Якщо Бог є осередком і ціллю людського життя, то очевидно, що земля не може бути метою наших устремлінь, тільки засобом досягнення найвищого добра, тобто Бога. Наука Христа не тільки дала нам пізнати Бога і Його

любов, але наклала на нас обов'язок прагнути до Бога.

Будьмо обережні! У гроні учнів Христових був і Юда, однак відійшов від Його науки і любові.

На Голготі разом з Христом розп'яли двох розбійників. Обоє знаходились поруч з Ним, обоє Його бачили, слухали Його слова, однак один повернувся, а другий залишився проклятим. Жахливі, страшні приклади! Хтось може бути ціле життя поруч з Богом, але не віднайде Його, якщо не співпрацюватиме з Його ласкою. Бог хоче спасти всіх, але мусимо співпрацювати з Його благодаттю. “Бог тебе створив без тебе, але спасти не може без тебе”, – сказав св.Августин.

Христос дав нам у Бозі Отця

Христос розширив наше уявлення про Бога, оголосивши Його нашим Небесним Отцем.

Поняття це викристалізувалось у стародавніх релігіях, але дуже нечітко, тому і не зуміло розкрити духовних таємниць; воно було чітко сформульоване тільки в науці Христа і з того часу ми досконало розуміємо значення слів “Отче наш, котрий єси на небі”.

Христос, указуючи на Бога як дбайливого Отця, відкрив нам джерело надії й уповання. Завдяки Христові ми пізнали непохитну віру в Провидіння Боже. Коли Він утихомирював розбурхані морські хвилі, то так докоряв апостолам: “Чого ви лякливі, маловіри” (Мт. 8,26).

А іншого разу сказав: “Все можливе тому, хто вірує” (Мр. 9, 23).

Ще при іншій нагоді сказав: “Майте віру в Бога” (Мр. 11,22). Відколи знаємо науку Христа Господа, ми ретельніше молимося і більше любимо Бога.

Христос підніс, ублагороднив нашу молитву

Історія свідчить, що релігійний інстинкт людства завжди виявлявся в чомусь реальному, доступному людським почуттям. Це підтверджує ідолопоклонство, намагання з допомогою почуттів збагнути невидимого Бога.

Христос прийшов і задовольнив вроджене прагнення людини. Від того часу наші молитви присвячені не уявному божеству і не уникають у хаотичних просторах, але доходять до правдивого Бога, Котрий одночасно є людиною,

*Страдч. Відправа у Бірку, на місці загибелі
бл. отця -д-ра Миколи Конрада та бл. дяка Володимира Прийми*

отже, підпорядковується законам природи і, як і всі інші люди, зазнає нужди, слабкості. До Христа можемо звертатися як до людини, про яку знаємо, що “дана Йому всяка влада на небі і на землі”. Христос надзвичайно полегшив нам спілкування з Богом!

Христова наука про Бога вчить нас, як любити Бога.

Отже, уважно вдивляймося в обличчя Боже! Відкиньмо закиди, що християнство наповнює тривогою, вселяє страх у людську душу, бо насправді немає погіднішого і яснішого погляду на світі, ніж погляд Бога! Св.Письмо описує захоплення і радість, які випромінює Бог: “І я прийду до жертовника Бога, до Бога радості й веселости моєї, і прославлятиму Тебе на гусях, Боже, мій Боже” (Пс. 42, 4).

Не бійтеся, християнство не сіє страх!

Бог є нашим Отцем, не втікаймо від Нього, але звертаймося до Нього з любов’ю і повним упованням. Бог є нашим Отцем, Котрий досконало знає наші слабкості, недомагання і радо спішить нам на допомогу, щоб ми досягнули щасливу вічність. Бог є нашим Отцем, Він більше терпить, коли змушений нас карати, ніж ми самі, Він не опускає нас, невдячних грішних дітей, якщо бодай мала іскорка любові тліє в наших душах. Бог

є добрим Отцем: “Бог є любов” (Ів. 4,16).

Рабіни помилилися, коли серед 613 наказів віри вмістили один наказ любові: “Люби Бога цілим серцем”. У християнстві любов до Бога – це найголовніша заповідь, основний обов’язок людини, отож любов Бога повинна лучитися з любов’ю ближнього: “Люби Господа Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю” (Мт. 22,37).

Розумом люблю Бога, якщо у Нього вірю!

Серцем люблю Бога, якщо відчуваю прив’язаність до Нього.

Цілою душею Його люблю, якщо свої терпіння, труди, намірення, прагнення, радощі, смуток, ціле своє життя присвячую Йому з любові.

Отож найголовніше добродійство, яке Христос зробив для людства, полягає в тому, що дав нам Бога, Небесного Отця.

Христос, живучи на землі, у всьому уподібнився нам, крім гріха: у праці, терпіннях і смутку.

Одного разу Ісус присів, утомлений, біля криниці недалеко від міста Сихар і попросив у самарянки, котра прийшла по воду, щоб дала Йому напитись. Жінка дуже здивувалась, що Він звертається до неї, бо, як відомо, жиди погорджували самарянами й уникали їх. А Христос указав їй на джерело вічного життя: “Кожен, хто оту воду п’є, знову захоче пити. Той же, хто нап’ється води, якої дам йому Я, – не матиме спраги повіки. Вода бо, що дам йому Я, стане в ньому джерелом такої води, яка струмує в життя вічне” (Ів. 4,13-14).

Люди, голодні, спрагли, мандрують пустелею життя, не помічаючи джерел Христових. Вода в тих джерелах Христових і сьогодні є свіжою, оживляючою, скріплюючою!

Ісусе Христе, Ти допоміг нам пізнати Бога, влий у нас вогонь любові, щоб ми любили Його, пили з вічного джерела життя Його ласки.

о. Петро Герилук-Купчинський, ГСД

Діти Непорочної

РІЗДВЯНА МІСТЕРІЯ

Це була його, Олегова квітка – чудова кімнатна лілея. З раннього дитинства Олег доглядав, пересаджував, поливав цю кімнатну рослину. Зацвітала один раз у рік: на високій квітковій стрілці величаво красувались дві чудесні лілеї. Коли Олег відійшов у Вічність, не стало і квітки. Пожовкли, зів'яли листки, спорожнілий горщик осиротіло стояв на підвіконні. Це додавало смутку і болю. Вона вже ніколи не тішитиме нас своїм чудовим цвітінням. Але – о радість! – через кілька місяців з землі раптом проклонулись молоді листочки, рослина піросла, а на початку зими випустила квіткове стебло. Вона завжди квітне один раз у рік, але, сумуючи за Олегом, не цвіте вже два роки.

“Зацвіте Олегова квітка, зацвіте Олегова квітка!” Ця думка сповнила мене радістю. І раптом якесь безумне натхненне бажання охопило мене. Це було і прохання, і твердження, і благання водночас:

„Господи, якщо мій Олег на Небесах, ця квітка розквітне на Різдво”. Це бажання оволоділо всім моїм єством, але одночасно і злякало мене. „Якщо квітка не розквітне на Різдвяні свята, я буду дуже страждати. А це ж просто квітка.” – „Чому вважаєш, що Господь буде здійснювати твої безумні бажання? Просто радій, що зацвіте Олегова квітка. А кількома днями раніше чи пізніше, яке це має значення?” Думки роїлись у моїй голові, перебиваючи одна одну, а дивне бажання не покидало мене. З тривожним хвилюванням спостерігала за стеблом: росте надто повільно – не зацвіте на свята. І я приглушила, вгамувала, відігнала своє безумне бажання.

Була в мене ще одна таємна мрія: знайти безустанну молитву серця. Ця мрія водночас надихала і лякала мене. Господь не навіює нам нездійснених бажань. Якщо Він дає натхнення, значить хоче втілити їх. Йому потрібна наша добра

воля, наші зусилля, наша співдія. Це натхнення настільки наповнило мене, що не давало мені спокою. Я не зовсім уявляла собі, як маю це робити, але знала точно, що повинна. Яка це має бути молитва? Хотіла, щоб це були слова любові до Спасителя. Коли обговорювала це з о. Василем Тучапцем, він у дивний спосіб зрозумів мене і запропонував слова молитви, над текстом якої я роздумувала не один день. „О мій Ісусе, люблю Тебе”, – саме таку молитву я вибрала.

Наступила Новорічна ніч. „О мій Ісусе! Ти знаєш усі бажання мого маленького серця. Моє бажання в цю Новорічну ніч – в єдності наших сердець: мого маленького і Твого великого Найсвятішого Ісусового Серця. На все життя. На цілу Вічність”.

Наближалось Різдво. Роздумувала над Різдвяними таємницями, над таїнством Втілення. А з якими дарами до Новонародженого прийду я в Різдвяну ніч? Я принесу Новонародженому оберемки духовних троянд – моїх молитов. Я принесу Йому мій особливий дарунок – пошук молитви серця, кілька тисяч молитов до Різдвяної ночі, 33 тисячі в Різдвяні дні. Я буду прославляти Його 33 роки земного життя між нами!

І ось настала Різдвяна ніч. Свята ніч... Сяють зорі, співають сніги, торжествує світ. Син Божий народився! Радуйся, Благодатна!

Він народився, щоб відкрити нам Небо. Світе, радуйся!

Він народився, щоб до кінця світу народжуватись у наших серцях. Нічна Різдвяна свята Літургія була чудовою. Щасливі і трішки втомлені ми повернулись додому. О диво! Розцвітає Олегова квітка! Дві чудесні лілії, що величало красувались на високому стеблі, розкривались пелюстки за пелюсткою, наче живі. А може, це час для мене зупинився? О, я не вмію описати словами тих почуттів, що наповнювали і огортали мене. Євангельська квітка! Різдвяний дарунок Небес! Господь у найпрекраснішу ніч на землі – ніч Свого Втілення – обдарував нашу сім'ю цвітінням євангельської квітки. Ще 2000 років тому, перебуваючи на землі, сам Спаситель милувався цими квітами: “Погляньте на ті он лілії, як вони не прядуть, ані тчуть. Але говорю вам, що сам Соломон у всій славі своїй не вдягався отак, як одна з них!” (Лк. 12, 27). Моя душа співала на цілий світ: “Погляньте на ті он лілії! Погляньте на ті он лілії!” Мій Олег посміхався мені з Небес, з Вічності. Це

було для мене Господнім Одкровенням про Божу Любов, якою Господь любить мене, кожного з нас. Його Ім'я — Любов. Кожна людина, людська душа – іскра Божої Любові, створена з Любові і для Любові. Кожного з нас Він любить незбагненною безмежною Божою Любов'ю, як Своє найулюбленіше дитя. Він – найвеличніший Творець, кожне творіння Його Любові є неповторним і до кожного Він говорить мовою, яка для нього найзрозуміліша: до малюка – мовою дитини, до музиканта – переспівом мелодії, до поета – вишуканим художнім словом, до хлібороба – шепотом колосся. До мене в цю Святу ніч Він промовляв про Свою Любов Різдвяним цвітінням лілії. Я просила свідчення про мого єдиного сина, а в дарунок отримала не тільки їх. Я спізнала Одкровення про Божу Любов, Любов животворну, незбагненну, безмежну, яку не може вмістити цілий всесвіт.

Наступного дня я стояла біля Різдвяних ясел, милувалась сплячим Дитятком. Раптом мене огорнув якийсь незбагнений потік любові, вдячності, благоговіння, ще мить – і я поклала своє серце біля сплячого Дитятка, подарувала Йому своє серце. Тихо, дуже тихо відійшла, щоб не розбудити Новонародженого.

Моя душа співала, мені хотілось іти світом і кожній людині говорити: “Він любить тебе! Він – у твоєму серці. Прислухайся, і ти почуєш слова Його Любові. Ти підеш за Ним, ти станеш подібним на Нього, бо ти створений на Його образ і подобу”.

Я молилася, співало ціле моє єство: „О мій Ісусе, в кожному серці людському хочу сказати Тобі: “О мій Ісусе, люблю Тебе! О мій Ісусе, нехай прийде Царство Твоє в кожне людське серце”.

Проїшли святкові січневі дні. Щодень я молилась: “О мій Ісусе, люблю Тебе”. Багато-багато разів. Молилась у своєму серці та серці кожного з нас. Одного вечора я раптом дуже виразно почула кожен удар свого серця. Воно – о диво! – вистукувало мелодію любові. Голосно, лунко, дзвінко, на цілий світ:

“Люб-лю! Люб-лю! Люб-лю!...” Чим би не був зайнятий мій розум, мої руки, думки, почуття, моє серце молиться, вистукує слова любові. Як у Пісні пісень: “Я сплю, та моє серце не спить”. Це серце, яке в Різдвяні дні я подарувала Новонародженому, Він запалив Своєю Любов'ю, Він пов'язав мене узами Любові, яка буде тривати через цілу Вічність.

КРОВ ХРИСТА НАС РЯТУЄ

До різноманітних ласк і добродійств, котрі спливають на тих, які слухають Службу Божу, потрібно зарахувати й волення Божественної Крові Спасителя, пролитої на престолі, до Бога, яка випрошує їм милосердя. О, яке корисне і спасення для грішників це волення, як сильно відвертає від них сувору помсту Божу! Кожний тяжкий гріх кличе до Бога про помсту і підсилює Його гнів.

У Книзі Буття Господь Бог промовив: “Скарги, що здійснюються з Содому й Гомори, вельми великі і гріх їхній дуже тяжкий. Зійду та побачу, чи вони так насправді, чи ні, як у скаргах, що доходять до Мене, щоб знайти” (Бт. 18, 20-21). Зміст цих слів такий: тяжкі гріхи не щезають безслідно, а йдуть до Неба, взиваючи про помсту. Так само говорить і св. Яків: “Ось затримана вами платня робітникам, що жали ваші ниви, кричить, і голосіння жінок дійшло до Господа сил” (Як. 5,4). Позаяк незмірне волення гріхів спинається неустанно до Неба, до Бога, то вражає Його і викликає у Нього справедливий гнів.

Хто ж тоді усмиряє цей гнів нескінченний і хто ж відвертає від грішників страшну помсту Божу? Лише Ісус Христос, Бог-Людина, Кров якого закликає до змилювання над людьми. Хоча волення за гріхи про помсту таке велике, що проривається аж у Небо, проте голос Крові Ісуса, пролитої за нас,

Ель Греко. Зривання риз з Христа, 1577-79 рр.

набагато сильніший і проникає в Серце Отця Небесного.

Отож виникає запитання: як Кров Ісуса може волати до

Неба, коли ми цього крику не чуємо? Проте кров Авеля волає до Неба. І Господь Бог промовив до Каїна: “Що ти вчи-

Діти Непорочної

нив? Ось голос крові брата твого кличе до Мене з землі”.

Це не був голос тілесний, але духовний, проте такий потужний, що від землі піднявся аж до Неба. Отож голос пролітої Крові Христа на Службі Божій є духовним голосом, але набагато сильнішим: він спонукає загниваного Бога до милосердя.

Кров Спасителя, Божественна Кров, волає про прощення для світу під час обрізання, перебування Ісуса в Оливному городі, бичування, коронації, розп'яття і отримала його. Апостол Павло говорить: “Бо то Бог у Христі примирив Собі світ, не враховуючи людям їхніх переступів, поклавши в нас слово примирення” (2 Кор. 5,19). Ця ж Божа Кров волає також на Службі Божій не одним голосом, але стількома, скільки було вилито крапель Крові. І волає не одна, разом з нею волають усі Рани Христа Господа і Його Серце, сповнене стількома проханнями, скільки було в Ньому побожних зітхань від людей. Хіба можливо, щоби таке потужне волення Христової Крові, Його Серця, Уст, Ран, Душі не проникли в Серце Бога Отця? Навіть якщо Отець і постановляє справедливо покарати грішника, то Кров Ісуса волає з такою силою, що Він мусить відступити перед нею як в Небі, так і на землі.

У 1330 році один священик Отто з містечка Вальдурн (Німеччина) під час Служби Божої через необережність перевер-

нув чашу і вилив Найсвятішу Кров на корпорал. На ньому тут же появилось зображення Господа Ісуса, розп'ятого на Хресті. З обидвох сторін було по одинадцять образів – коронованих кривавих голів (т.зв. візерунків св. Вероніки). Священик настільки був вражений, що після Служби Божої витяг-

нув з престолу камінь і сховав там закривавлений корпорал. Однак його совість не давала йому спокою ні вдень, ні вночі, і він важко захворів. Перед смертю попросив священика з сусідньої парафії про сповідь. Він усе розказав і забажав, щоб про цю подію дізналися всі: і світські, і духовні особи. Невдовзі цей священик відійшов у вічність, а після його смерті спеціальна комісія розпочала пошуки закривавленого корпорала. Коли вона віднайшла чудесний візерунок, до місце-

вого храму почали прибувати тисячі паломників, щоб віддати шану Найсвятішій Крові Ісуса.

Божественна Кров Христа не тільки волає до Отця Небесного, а має ще одну властивість – чудесний запах, котрий підноситься з престолу до Неба. Господь Бог так сказав Мойсею про жертву цілопалення: “Промовив Господь до Мойсея: “Повели синам Ізраїля й скажи їм: “Пильнуйте, аби належні Мені приносили, хліб Мій для вогненних жертв на приємний для Мене запах, приношувано Мені в означений час. Щодня приносимете так само, протягом сімох днів, хліб вогненної жертви на приємний Господеві запах, окрім всепалення, що приноситься щодня, та возливання до нього” (Чис. 28,1-2, 24). Запах, котрий піднімається з жертовника, був приємним Всемогутньому Богові, він злагіднював Його гнів. О мій Боже, чого ж тоді вартує найсолодший і найприємніший запах Крові Спасителя, яка проливається на наших престолах і яку жертвуємо, як найдостойніше цілопалення для Бога.

Коли під час Служби Божої кожний християнин збудить у собі досконалий жаль і пожертвує Богові найсолодшу Кров Ісуса, тоді знівечить приємним запахом не тільки посіви своїх гріхів, але й зробить Отцеві найбільшу приємність.

Матеріали підготував
Роман Дерев'яно

Діти Непорочної

СВІТЛО ВІЧНОЇ ЛЮБОВІ

Діти України. Тисмениця

Шановна редакціє!

Вас вітає Дитяча інформаційна Ліга “Сузір’я” Тисменицької школи на Івано-Франківщині.

Ми читаємо кожен номер Вашого чудового журналу. Висилаємо фото на конкурс. Окрім того, у нашій школі створено гурток шанувальників Анни де Гвіньє – блаженної дівчинки з Аннесі (Франція). Гурток відвідує 50 дітей. На заняттях діти віком 8-15 років вивчають історії життя святих однолітків. Ми вже розглянули біографії Анни де Гвіньє, Ірми Голлінг, Сільвіо Дісегни. Священики Тисменицького деканату на чолі з деканом, отцем-мітратором Василем Гринишиним надають допомогу гуртку. На останньому цього річного засіданні отець Мирослав Пронюк

освятив образочки бл. Анни де Гвіньє, а також передав благословення учасникам гуртка від Преосвященного єпископа Софрона Дмитерка, ЧСВВ, який побажав дітям сміливо наслідувати вірних слуг Христа – Божих дітей, від яких струменіє світло вічної Любові, яка повинна спонукати сучасну теперішню молодь до зберігання християнських цінностей та національних традицій.

З повагою співзасновник гуртка “Анна де Гвіньє”, керівник ДІЛ “Сузір’я”, педагог-організатор Тисменицької ЗОШ

Б. Нагорняк

* * *

Слава Ісусу Христу!

Шановна редакція журналу “Діти Непорочної”! Пишуть до Вас діти з с. Михайлівки Шаргородського району Вінницької області.

Ми є ваші постійні читачі, адже передплачуємо журнал уже другий рік, і це завдяки нашому о. Павлу, тому що саме він вперше привіз журнал у нашу парафію.

Цей журнал нам дуже подобається, тому хочемо саме на його сторінках привітати нашого о. Павла з Днем народження (3 січня о. Павлу Снігуру виповниться 40 років).

Ми висилаємо Вам фотографію, усіх дітей, які хочуть його привітати. Також бажаємо поділитись своєю радістю: 25 вересня 2004 р.

Діти України. Юля із Запоріжжя

Діти України (с. Михайлівка Шаргородський р-н Вінницька обл.)

відбулося посвячення нашого храму св. Архангела Михаїла, який побудований завдяки великим старанням о. Павла. Ми дуже вдячні йому за наш прекрасний храм та його батьківську турботу за кожную сім'ю.

Завчасно дуже вдячні Вам! Ми віримо, що Ви надрукуєте нашу світлину, навіть якщо це і буде пізніше.

* * *

Це був період пошуків і страждань, страждань і пошуків. Прагнула пізнати і зрозуміти кілька дуже важливих для мене речей:

– Як відшукати Творчий задум Творця в кожній речі, події, ситуації? Що таке Милостива Присутність?

– Що таке – благодать кожної миті? Миттєвості, години, дні, а навіть роки людина проживає в пусту, безцінно. Але якщо кожна мить благодатна, то ми злочинно витрачаємо безцінні скарби.

– Як визначити доцільність усього, що відбувається у нашому житті.

Не бачила, не розуміла доцільності всього, хіба що окремих подій.

Я страждала, бо прагнула пізнати все це в усій повноті. Страждала, бо думала, що ніколи не зможу цього збагнути. Почуття, які я переживала, були надзвичайно глибокими, дуже дивними і не зовсім зрозумілими. Але про все по порядку.

Я пробудилась. За вікном – торжество сонця і тепла. “Гарний день”, – байдуже зафіксував мій розум, але настільки повільно і монотонно, ніби по букві вичавлював з себе кожне слово. Думати взагалі не хотілось. Що зі мною? Відчуття такі, ніби я невагомо і нерухомо лежу в глухій холодній темній порожнечі, яка сковує мене нерухомістю, холодом, байдужістю. Відсутні думки, бажання. Абсолютна порожнеча, мертвозність, нерухомість. Ніколи, ніколи раніше в своєму житті я такого не відчувала. Якось дуже повільно во-

рушилась думка на дні свідомості. “Напевно, так приходить смерть”, – байдуже констатувала я. Ця думка не викликала в мене ніяких почуттів, ніби мова йшла про річ, яка немає для мене ніякого значення.

Це було небуття.

І тут наче болючий меч пронизав душу: “Я так багато хотіла встигнути і так мало встигла! Я не осягнула тієї глибини духовності, якої прагнула. Я мало віддала себе іншим”. У цей момент я думала тільки про справи душі. Всі земні клопоти, турботи, справи, намагання в цей час не мали ніякого значення, не існували взагалі – розвіялись, як дим. Тільки скарби духовні! Ці нестерпно болючі думки про те, що я не встигла осягнути того, що прагнула осягнути цілим своїм єством, але вважала, що в мене на все ще є час, були справжньою мукою. Могла б встигнути, якщо б жила кожною миттю, якби стільки хвилин, днів, років не присвятила проминаючим клопотам. Якщо б вперто шукала, то знайшла б! І ось зараз може вже не встигну. Ці думки остаточно паралізували мене. Холодність, мертвозність, морок огорнули мою душу. Я канула в небуття. Небуття...

І раптом – сяйво, яскравий спогад: “Мені снівся Олег”!. Олег ніби повернувся в наше земне життя, хоч був одягнений зовсім не по-земному в дивну туніку небесно-димчастої барви. Мій чоловік говорив мені про банальні земні речі: “Олега треба викупити з армії”. А я – урочисто піднесена, святкова – мала на увазі неземні речі і тричі, сповнена благоговійними почуттями, повторила, що я його вже викупила. “Як викупила? Скільки це коштувало?” – ніяк не вірив чоловік. Олег стояв усміхнений, щасливий. Яка гарна ця небесно-димчаста туніка! Я з кожною наступною відповіддю наповнювалась неземною радістю: “Це мені нічого не коштувало. Потрібна тільки моя безмежна вдячність”. І я жестом безмірної вдячності стискаю невидиму Правицю Того, Хто поруч. Мене переповнює вдячність і любов не за земні речі. Я дякую Тому, Чия Правиця підтримувала мене, провівши у щасливу Вічність мого Олега. Від дотику до Його Правиці в мене потужним

Храм Архангела Михаїла
(с. Михайлівка Шаргородський р-н Вінницька обл.)

потокотом вливається Його Любов, Його Життя, Його Істина. Я відчуваю – струменить, тече племінючий потік Любові, вливається в моє серце, наповнює ціле моє єство вщерть, по вінця, не вміщається, огортає мене ореолом, наповнює цілий світ! О, ці незбагненні почуття, що влились у мене з Його Правиці, не опишеш словами. Це – Життя, Любов, Істина.

Коли я пробудилась, то не пам’ятала цього сну. Так захотів Господь. Я не пам’ятала цих почуттів. Господь захотів просвітити мене в особливий спосіб, дати мені глибоке розуміння того, що я дуже прагнула зрозуміти.

Хіба щось інше на землі могло мене зробити більш щасливою, ніж вістка з Вічності про мого Олега. Він посміхався, він – щасливий! Я безмежно вдячна за Олега Тому, Чия Правиця підтримує мене. Це все зробив Він у Своїй безмежній Любові. Ми завжди отримуємо більше, ніж просимо. Це Він, Учитель учителів,

захотів мені дуже доступно пояснити, дати відповіді на ті запитання, на які я шукала відповіді. Саме тому, коли я пробудилась, мене огорнув морок і небуття. Учителі учителів показав мені відсутність присутності, щоб пояснити, що таке Милостива Присутність. Адже все найкраще пізнається в порівнянні.

Я зрозуміла! Ми існуємо тільки в Його Любові. Без неї все – морок і небуття.

Я зрозуміла! Кожна мить життя є благодаттю, тому що наповнена Любов'ю Його всеохоплюючої Милостивої Присутності. Хтось сказав, що час – це святий дар, даний людині для зустрічі з Богом. Святий Павло говорив, що у Бозі живемо, рухаємось, існуємо (Ді. 17,28). Коли усвідомлюємо себе огорнутими Любов'ю (хоч недостойні її), не можемо не любити, не чинити добра.

Наше життя – це плин миттєвостей, які рухаються в одному напрямку: минуле – теперішнє – майбутнє. Ці хвили невловимі, і ми володієм тільки короткою і невловимою теперішньою миттю і, якщо живемо в злуці з Любов'ю, вона є благодатною. Плин нашого земного життя – миттєвості за миттєвістю – коли-небудь закінчиться. Не знаємо коли: якого дня, котрої години наступить остання хвилина, щоб ми осягнули скарби вічні. “Невичерпний скарб той у небі, де злодій приступу не має, ні міль не точить” (Лк. 12, 33). У ту останню мить час не потече у зворотньому напрямку і не отримаємо другого шансу. Цей біль, що пронизав мене в хвилини містичного небуття, вказав мені на безвартісність і пустоцвіття змарнованого часу.

Жити кожною миттю, бо вона благодатна!

Дивитись на все через призму Вічності, призму Любові!

Збирати скарби непроминаючі, вічні!

Я усвідомила! Наш життєвий шлях накреслив Творець, який кожного з нас любить, як Своє найулюбленіше творіння Любові. “Я полюбив тебе відвічною любов'ю” (Єр. 31,3). Він створив нас, мене з Любові і для Любові, на Свій образ і подобу. Він сворив нас, мене, щоб пов'язати з Собою вічними узами Любові, обожнити нас у Вічності.

Дорога, якою Він веде нас до Вічності, є найкращою для нас, бо Він накреслив її Своєю

безконечною люблячою Мудрістю. Він є “Дорога, Істина і Життя”. І виконувати Його волю – це найкраще, що можемо робити у своїй земній мандрівці, по-дитячому довіряючись Йому і покладаючись на Нього. Тому все, що відбувається в нашому житті, є доцільним, треба тільки оцінювати все з позиції Вічності, через призму Любові. Ми не хочемо невдач, хворіб, принижень, терпінь, болів, страждань, хрестів... Але поглянь на Спасителя! Чому Він – Бог – прийняв це з любов'ю? Хто розділить Його смертельну тугу в Гетсиманії, хто пожертвує свої страждання Розп'ятому у своєму житті? Адже саме це є справжнім наслідуванням Спасителя. І якщо ми – християни, послідовники, учні Христа, – то чому бунтуємо проти того, що прийняв Він? Ідучи Його шляхом, уподібнюємось Йому. “Хто не несе хреста свого, і не йде слідом за Мною – не може бути Моїм учнем” (Лк. 14,27). Відкуплення людства для мене було вершиною любові, яку здійснив Ісус на ганебному Хресті серед знущань, принижень, фізичних мук і душевних страждань. Його покинули й учні, і Бог. Так, навіть Отець. Крик душі Того, Хто відкупив цілий світ, сягнув Неба з вершини Голготи: “Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?” (Мт. 27,46).

Але саме на вершині Голготи, вершині любові і страждань, було відкуплено людство, кожного з нас, мене. Розп'ята Любов поєднала Небо із землею.

Чому тоді ми, кажучи, що хочемо наслідувати Спасителя, уникаємо найменших життєвих труднощів, бунтуємо, бажаємо відповісти кривдникам тією ж монетою? Чи хочемо наслідувати Його тільки у славі, як сини Заведесєві? А коли приходять терпіння, страждання, хрести, сприймаємо їх як кару, просимо Господа забрати їх. А наслідуючи Спасителя, мали б сказати, як Він: “Отче, коли Ти хочеш, віддали від Мене цю чашу, тільки хай не Моя, а Твоя буде воля!” (Лк. 22,42).

А може, життєві труднощі, терпіння і страждання і є найбільшою благодаттю, тим чудесним шансом уподібнитись Христові, наслідуючи Його!

Оксана Л.

ПОСЛАННЯ СПАСІННЯ

(Продовження. Початок у № 5, 2004)

“Теперішній час – це час, котрий прямує до нового. Теперішній час – це діяння злих духів, нечистих духів. Будуть вони підбурювати і чинити велике замішання поміж усіма народами. Сатана знає, що потрібно збудити ворожнечу в серцях справедливих, затуманити їх. Не піддавайтеся злому духові, бо він є диригентом зла!” – ось що записала у своїх нотатках Центурія (Софія Носко).

Небо просить, щоб ми усвідомили, що в теперішній час потрібно щодня практикувати:

1. Хоча би одну годину нічного чужання.

2. Молитву на Вервиці (усі Тайства).

3. Молитву за душі затверділих грішників, які вже померли, та за навернення живих. Необхідно також молитися за священників, місіонарів, Папу, за всіх, бо сили зла не сплять. Вони намагаються під виглядом різних ідей, теорій, доктрин вдертися до Церкви, щоб знищити її красу, зламати та понівечити її.

Кожний з нас повинен пам'ятати єдине: ні хліб, ні їжа не є такими важливими, як спасіння власної душі. Після темної ночі нас очікує життя з Богом. Ми не знаємо, коли вона наступить, але те, що нас очікує, – це щось надзвичайне.

Земля і всі континенти будуть змінені. Жоден материк не залишиться цілим. Моря виллються на землю...

Нам усе це видається неправдою. Зброя вже нагромаджена, але Господь Ісус сказав, що не буде застосована. Усі обманюють себе: зброї не вдасться використати, бо Син Чоловічий першим покаже Свою Міць, покарає тих зарозумілих, що розраховують на перемогу.

Зло, яке панує зараз, не переможе, бо воно повинно бути знищене.

Є люди і народи, які вже не вірять. Саме за них ті, які щодня приступають до св. Причастя, повинні молитися і жертвувати все: за навернення до віри Росії, Куби та інших.

Отож потрібно щодня відмовляти: *“Всемогутній Отче, в годині страху і небезпеки збережи всіх, хто живе на цій землі. Віддай нас в опікунські долоні Ангелів Своїх, Непорочної Диви Марії, Свого Сина, Ісуса Христа!”*

Щоденна молитва стала для Центурії розмовою з Найвищим Суддею світу – з Богом, який є самою Правдою і Любов'ю. Мо-

литву слід відмовляти зосереджено, а не з екзальтацією, спокійно, довірливо, радісно, щиро – з глибини серця, з великою повагою: на колінах або стоячи зі складеними руками. Під час молитви не можна виконувати іншу роботу. Молитва вимагає гідної постави поміж людьми і на самоті.

Під час молитви ми стаємо перед Обличчям Найсвятішого Отця, Найсправедливішого Судді. Ми можемо просити про все, але спочатку повинні подякувати Господеві Богу за всі ласки і добродійства, висповідатися. Лише після цього можемо щось просити. На

Діти Непорочної

завершення молитовного звертання знову висловлюємо подяку, прохаємо благословення і промовляємо коротку молитву до Ангела-Хоронителя.

Світ стоїть на порозі великих перемін, однак діло Боже – стабільне, без галасу і крику. Церква Христова є місцем Розп'ятого Переможця пекла і сатани та всякого насильства. Ісус Христос приходить щоденно в серця людей у Пресвятій Євхаристії. Діло Його триває і триватиме вічно, бо Бог встановив священство святим, котре голосом людини спроваджує на землю Христа Господа – Правдивого Бога...

... Потрібно довіряти Богові та не боятися. Хрест і Євангеліє переможуть зло і світ, його аморальні погляди, всі види насильства, порнографію та розрекламований демонами секс і атеїзм.

Коли в 1981 році Польщі, загрожувала громадянська війна та радянська інтервенція, Центурія отримала послання від Спасителя, в якому Він сказав: "Серця ваші нехай наповняться любов'ю, радістю, миром. Я затримав зло, котре бігло в шаленому темпі до ваших осель, сердець. Мої Божі долоні, повні ласки, обійняли цілий ваш народ. Оперезьте себе справедливостю закону Божого. Зміцніть ваші серця здоровим глуздом та мудрістю, які дає Потішитель, Дух Святий. Відкиньте пиху та бажання помсти, котрі є знаменням сатани і всяких демонів зла. Нехай серця ваші запалають дитячим довір'ям до Бога.

... Не допустіть, щоб ваші серця закам'яніли у злобі та ненависті. Часи, котрі ви, діти, переживаєте, мусять наступити...

Меч ненависті перекуйте на леміші, плуги, борони. Нехай ваші серця не приймають старий закон "зуб за зуб, око за око", але новий закон, "повний любові та прощення", щоб любити один одного.

Бо тут, на цій землі, Мої улюблені діти, разом з сином великого духа, який є видимим головою Моєї Церкви (мова йде про Папу Римського. – Прим.ред.), обіцяю вам хвалу перемоги в любові та молитві. Прошу, позбудьтеся ненависті до тих ваших братів, які заблукали і яких злий дух тримає на ланцюгу лицемірства. Вони наче запоморочені.

Моліться і просіть за пробудження їхніх почуттів і сердець.

Благословенство, найсвятішу ласку і мир чиніть навзаєм. Амінь" (26 грудня 1981р.).

Особливе місце в посланнях Центурії належить Святішому Отцю Івану Павлу II: "... цілі легіони слов'ян, і не тільки слов'ян, у день перемоги Царя над царями співатимуть подячну осанну Богу Отцю і Синові Його, Ісусові Христу, за мужа, посланого самим Провидінням народам, який, як іскра, запалює любов'ю Божий світ у час найбільшої темряви. Це Папа вказував дорогу народам, євангельську любов, котра знаходиться в Хресті, освяченому терпінням і Кров'ю Христа Господа. Це Папа благословив усіх, хто шукає святу Божу правду" (5 серпня 1980 р.). Над-

природне життя Центурії було сповнене великих ласк, терпінь, випробувань і духовних піднесень. Спаситель та Матір Божа у Своїх посланнях вказують на важливість навернення до правдивого глибокого життя у вірі через Таїнство Сповіді, Причастя, піст, молитву на Вервиці, практикування набоженств Хресної Дороги, першої П'ятниці та першої Суботи щомісяця, участі в Службі Божій, читання Святого Письма...

Марія говорить: "... Лише Я прагну живої, спонтанної вашої любові, любові, котра заставила би Небо вилити на вас спасенну росу і визволила б вас з кайданів гріха та ланцюга злого духа. Час вашого визволення залежить від ваших сердець, духа любові, прощення, покути. Фальшиве сум'яття, в якому ви теж берете участь, походить не від Бога. Господь є любов'ю і прощенням. Хіба ви не в змозі усвідомити, що *вашою силою є Дух Святий, Бог Всемогутній, Спаситель, Цар Вічної Хвали?* Бог є джерелом любові та прощення. Брат брата вбиває, кров Авеля розлита! Осини Каїна, кожна пролита кров вашого народу утримує кайдани злого духа, бо злість, гарт'яковість, ненависть зміцнюють його царство."

"Я, Бог, є любов'ю і прощенням. Околи б ви мали хоча б крихту Моєї любові, то могли б простити, любити власне тих, які є вашими ворогами. Хіба Я не говорив, що любити так можуть і погани, коли люблять тих, що їм добро чинять. Ви, Мої діти, будьте справедливими, бо повинні обійняти серцем, повним любові, милих і немилих вам неприємців. Тоді станьте переді Мною, боріться за Мою любов, ласку перемоги над тими, котрі вас закували в кайдани, а Я дам вам велику перемогу над серцями, які легко піддаються спокусі сатани, злого духа, бо він укривається в різних теоріях, поняттях, філософіях. Це ж той самий спокусник роду людського,

Діти Непорочної

батько обману і фальші...” (13 травня 1982р.).

Віншому посланні Ісус Христос наголошує: “Діти Мої, ви повинні бачити в неприятелях ваших не ворогів, а лише братів”. Отож і Марія в посланні від 12 липня 1984 року наголошує Центурії на великому значенні молитви та чування в духовному житті: “Лише молитва, сильна віра в Бога, Сотворителя вашого, може звільнити вас з неволі злого духа.

...Чувайте та молитесь і знайте, що свята Вервиця нищить міць сатани, крушить його наміри, його ідеологію. Ця свята зброя для нього – найбільший пострах і сила, яку він не може подолати. Він ніколи не зможе побороти Вервиці...”

Центурія упродовж свого укритого містичного життя крок за кроком набувала багатий духовний досвід на шляху до Неба. Господь якось сказав їй, що часте св. Причастя, молитва на Вервиці (хоча би десяток), Хресна Дорога, відправлена побожно і зосереджено, життя, гідне людини, яке ґрунтується на заповідях Божих, відкривають дорогу до Неба. У посланні від 18 червня 1982 року Ісус говорить: “Я – джерело і радість. Хто з вас прагне миру, нехай приїде до джерела Води Живої, яка породжує мир і приносить його в кожне людське серце. Сини і дочки Мої! Сьогодні ви такі неспокійні, галасливі, нервові. Говорите Мені: “XX сторіччя, поступ, механізація, знання. Бракує вам часу на зосередження, на розмову з Богом. Бракує вам часу на молитву і Службу Богу в храмі. Запитуєте: “Задля чого Ти, Ісусе, проникаєш у наше життя? У нас є дуже цікаві програми по телебаченню. Окрім цього, є багато прекрасних забав, якот: спорт, танці, шоу – це все для людини”. О так, ваше телебачення – це кайдани злого духа, накинені вам. Вони сковують розум і серце, згіршують молодь і спроваджують

з праведної дороги. Старших постійно запроваджують в облуду і годують брехнею. Стадіони ваші переповнені молоддю із здичавілими обличчями і серцями. А ви кажете: “Бракує мені часу на молитву, на розмову, навіть коротку, з Моїм Богом Отцем”. Час, Мої діти, нескінченний. Час триває, але важливо, хто і як цей триваючий час використовує для побудови Царства

Божого. Адже Царство Боже задумала Пресвята Трійця для ваших сердець і розумів. Це для вас Бог у Пресвятій Трійці приготував у Царстві Божому найвище щастя. Ви, Мої улюблені діти, так довго є сліпими та нерозумними. Погорджуєте правдивою любов'ю і добротою Всемогутнього Бога. Пам'ятайте, що серце ваше сотворила Долоня Бога, і якщо ви, не знаю в чому, шукатимете радості та втіх, ніхто і ніщо не зможе вас розвеселити в правді, лише Найсвятіший Бог, з Якого – ваш початок. Телебачення не подарує вам радість і різноманітні втіхи, тільки щира розмова з Отцем, Який є вічним Богом, дасть вам радість і мир душі. Діти Мої, ви вже отримали те, в чому вбачаєте своє щастя: пральні

машини, телевізори, автомобілі. І що? Відчуваєте себе задоволеними? Все одно щось постійно непокоїть серця, чогось вам бракує, якийсь смуток пригнічує вас, прагнете чогось нового. Сатана вам підказує: алкоголь, наркотики дають радість, забуття. Скочуєтеся вглиб найлибшої безодні. Під проводом сатани руйнуєте тіло і дух. Кажу вам, що коли проходжу по землі, бачу натовпи людей із озвірілими обличчями. Ці люди втратили сенс життя, зійшли з дороги Божої. Зведені дияволом, вони не мають чим заповнити пустку, котра огортає їхні серця і голови. Кидаються у великий бізнес, будують, роблять видимий поступ і велику справу. На вершині слави залишають міста, перенавантаженої промисловістю, і втікають кудись від себе, бо загубили шлях, котрий веде до Бога. Хто хоче забути Бога і відійти від Божих доріг – гине.

Діти Мої, прошу вас, прислуховуйтеся до голосу Доброго Пастиря. Я, Ісус Христос, дарую вам мир, мир, повний любові, достоїнства, людяності. Це не той мир, який дає вам світ. Запамятайте, діти Мої, мир – це любов Серця Божого аж до смерті. Це Я приготував помешкання для вас, оселю вічної радості, як дар Бога Трисидного. Амінь”.

Ціле своє життя, повне терпіння, Центурія жертвувала Богові. Біля стіп Хреста, що стояв у неї вдома, офірувала себе Господу. Цей Хрест 26 листопада 1996 року о 21-й годині сам розділювався на дві частини, символічно випереджуючи доповнення великої жертви Центурії. Софія Носко (Центурія) після своєї смерті залишила нам “Послання Спасіння”, в котрих записала слова Пресвятої Трійці, Матері Божої, Ангелів і Святих, адресованих Церкві і світу. В них можемо знайти відповідь на головні питання, котрі хвилюють мешканців землі кінця часів.

*Матеріали підготував
Йосиф Воробець*

Діти Непорочної

БОЖЕ МИЛОСЕРДЯ

(Продовження. Початок у №5 2004 р.)

II частина

І знову моє серце прагне писати про дітей і як серце матері, і як учителя, бо думаю, що діти – це велике Боже Милосердя, великий дар Божий. Вони мають цвісти у кожній сім'ї, бути щасливими. Але все більше і більше бездітних сімей, дітей-калік та дітей, які передчасно вмирають. Чи хоче цього Бог? Боже Милосердя ніколи би цього не допустило, якби Його не зрадили – не вчинили гріха, і то дуже великого, яке помножили покоління. Ми так хочемо щастя собі, щастя своїм дітям.

Але в поняття “щастя” ми вкладаємо якнайбільше матеріальних благ, відповідну освіту, здобуття престижу у світі. В гонитві за земними розвагами, розкошами ми переступаємо Божі Закони, вбиваючи цим своїх же дітей, яких так любимо. І зовсім уже ганебно не те, що для християнина, а людини – аборт. Це не тільки вбивство зародка в утробі матері, а й недопущення вагітності різними протизаплідними засобами (таблетки та ін.). Нам дали життя, щоб ми здали тут екзамен на вічність. Чому ж ми не даємо його здати душам, що посилає нам з такою довірою Бог? Людина створена за Його подобою, то яке право маємо ми викидати Боже на смітники? А куди ідуть ці душечки? Вони ж не охрещені, їх не поховали по-християнськи.

Ненароджена людина – неповторний світ. Ненароджені чийсь тато, мама. За ними стоять ненароджені цілі покоління. Статистика невеликого обласного центру – 7 тисяч абортів на рік! Яке може бути щастя, коли земля вкрита трупами невинних дітей. І майже в кожній хаті – убивця. Страшніше, ніж війна. Яка доля чекає батьків-убивць і тих дітей, яких вони не народили? Чи можуть вони бути щасливими? Де у Божому Законі сказано, що сенс нашого життя – у досягненні престижу на землі. Сенс нашого життя: дійти до Отця і привести за собою всі ті душі, які послав Господь.

Учителі скаржаться, що з кожним роком у школи приходять духовно бідніші діти. Дуже багато дітей некерованих: вони не реагують на добре слово і на покарання. Вони в своєму свавіллі не звертають уваги ні на кого. А якщо й вдають, що слухають, то за спиною роблять своє. За поведінкою дітей ми можемо визначити, що, за незначним винятком, у наших сім'ях украй низька духовність. Та і як можуть виховати своїх дітей ті, хто далеко від Бога?

Біда, що немає святості в подружніх стосунках, подруги не розуміють, що в них велика місія – виховувати дітей по-християнськи, вести за собою Словом Божим і власним прикладом. Здебільшого діти – плоди сексу та любовних ігор. А там, де низькі інстинкти, Бога немає. І діти, які є результатом звіриних інстинктів, не можуть досягти духовної висоти. Крім того, я не один раз була свідком, як гріх і фальшивість дорослих пагубно впливає на невинні дитячі душі: значить, можна кривити душею і перед Богом, і перед людьми. Маємо вже кілька таких поколінь: спочатку їх виростила радянська влада, а тепер – і західна цивілізація. І з кожним поколінням нагромаджується все більше гріхів. І народжуються діти, уже одержимі нечистю. Дуже

Діти Ненарочної

тяжко на все це дивитися. Саме через це пишу ці рядки. Ти, Господи, бачиш, що немає в моєму серці осуду, а лише біль. Хай не чинить цього кожен, хто ще може це зрозуміти. Не все ще втрачено. Сама знаю, як нелегко висвітлювати нагромаджений бруд, бо ні я, ні чоловік з Богом не були. Але на цьому світі можна ще все поправити, надолужити щирим каяттям, прагненням жити з Богом. Тільки так зможемо привести і своїх нащадків до Нього, і тільки тоді Боже Милосердя зможе вирвати душі, які зазнали абортів з лобет сатани.

Господь схоронив мене від гріха дітовбивства, але я відчуваю, яка велика трагедія матері, коли вона усвідомила цей гріх. Колись таку жінку на багато років відлучали від Церкви. Спокутування – це Боже Милосердя у наших душах до інших душ. Кожен вечір запитуймо себе, чи не марно прожили цей день? Кому допомогли молитвою, доброю порадою чи бодай дещицею уваги та невеликою милостиною. Або просто провели день у праці та молитвах за цілу родину – і живих, і покійних – і не допустили осквернення. Якщо ж здійснили осквернення, то аналізуймо і просімо прощення у Бога.

Пісня

Ісусе, Сину Божий, візьми мене за руку,
Я чую Твою Ласку, я бачу Твої муки.
Ісусе, Сину Божий, веди мене з Собою –
Твоя Дорога Щастя, Твоя Дорога Болю.
Хай грішниця в покуті омие Твої Рани
І хай хоч на крупинку цей світ добрішим стане.
Ісусе, Сину Божий, зневажений цим світом,
Прийми душі моєї маленькі скромні квіти.
Цілую ті Слідочки, де ходиш по землиці,
Благаю за людей всіх, хай стануть по правici.

Любімо своїх дітей справжньою любов'ю. Ми полишаємо своїх кровиночок – найдорожче – на виховання чужих людей, бо треба якось виживати. Ми полишаємо своїх дітей на виховання вулиці. Ми мало привчаємо їх до праці, і в бездіяльності вони шукають собі лихі заняття. Ми так спішимо відірвати їх від себе знову ж через матеріальне. А дитина хоча би до 7 років має бути з матір'ю, відчувати її турботу, тепло. Споконвіків мати була берегинею роду, пильнувала сімейне вогнище. Тримала, як казали, три кути в хаті, народжувала і доглядала дітей. Чоловік був доброю її опорою. Що сталося тепер з нашими главами сімей? Рідко серед них можна знайти порядного сім'янина. Здебільшого чоловік вважає свою жінку об'єктом розваги та похоті, хоче

бачити її розцяцькованою, як на вітрині. Він може й піклуватися про матеріальне, руйнуючи духовність своєї сім'ї. Деградація чоловіків, їхній егоїзм заставляє жінку брати тяжку ношу на себе у вихованні дітей, якщо вона вболіває за їхні душі, але є ще й робота.

Отож обділені наші діточки змалечку, бо мамі ніколи. Вона вже не співає їм колискових чи прекрасних народних пісень, пісень-молитов. Сучасна мама вже їх і не знає. Тепер замість пісні у хаті сварки, сквернослів'я, прокльони, брехня, зради. І щаслива та дитина, котрій співала бабуся, розказувала притчі про Ісуса, святих, навчила молитися. Бо висока пісня піднімає душу, огортає чистотою, лагідністю. Такою і зростає тоді наша дитина.

Тепер замість мамі нерідко у душі дитини-ангелятка реве магнітофон, телевізор. Чужі голоси, низькопробні мелодії, святотатські слова. Хто їхній автор? Ми ж знаємо, що майже ніхто із сучасних “зірок” не є з Богом. Можна заперечити: маленька дитина ще нічого не розуміє. Але цей світ – не вакуум і за всім стоять світлі або чорні сили. І те, чим ми живем, пульсує з нас, хоча ми цього духовного плану і не бачимо. Отож коротко згадаю те, що недавно прочитала в пресі про спостереження вчених Японії та інших країн за водою. Вода все фотографує і “тримає” цю інформацію в собі. Зауважили: якщо промовити нею добре слово, молитву, заспівати народну пісню від щирого серця, то вона стає зарядом позитиву, лікарством. Скажеш погане слово (клятва, сквернослів'я тощо), ввімкнеш сучасну музику – вода стає негативом, страшним руйнівником для людини. Казки про живу і мертву воду – суцільна правда. А в людині міститься такий самий процент води, як і на земній кулі у відношенні до суші. Можемо собі тільки уявити, як ми вбиваємо себе, ближніх і навколишній світ поганими словами в прямому розумінні. І ще: яка ж забруднена вода у водоймах, коли ми звально туди купи сміття, труп тварин, спускаємо туди вміст каналізацій, а у селах – гноївку. Ісус Христос, увійшовши в Йордан, освятив всі водоймища світу. Та чи може перебувати Дух Святий у скопищах нечесті? І як священику освячувати таке на свято Водохрестя. А воно ж підземними норами пливе до наших криниць і городів. А ми дивуємось, чому хворіємо і з'являються нові хвороби. Бо забруднюючи воду чи то словом, чи сміттям, автоматично забруднюємо і себе. А очищаючи її, очищаємо і себе, оздоровлюємось. Збираймося і розчищуємо водоймища, які є біля нашого населеного пункту. В цьому наш порятунок.

Продовжую далі про дітей: мало нам наших гріхів, так ми навантажуюмо своїх нащадків чужими, іншомовними словами, змалечку віддаємо нечисті в зуби. Тож вони і ростуть дратівливі, агресивні.

У школі ця агресія ще більше зростає, бо і тут нема благотворного впливу християнської науки, а навпаки. Один урок на тиждень з християнської етики загальної картини не міняє. Програма побудована так, що більшість матеріалу, який вивчають наші діти, особливо учні старших класів, не відповідає Божим заповідям. Іде гонка за кількістю знань. Дитина не може вивчити те, що їй насаджують штучно. Це опустошує душу. Немає ні часу, ні сил для духовного зростання, немає Божого благословення (молитви з проською про це), немає вдячності й любові до Творця. Є тільки людське “я” у різних його виявах: цей учений винайшов те, цей письменник сказав так. Що відбувається, коли

знання і наука не на славу Божу, людство уже знає. Приходить ворог, створений людиною. І тепер людство гине через всякі винаходи та витвори науки.

Нещасні ми, нещасні, бо, розщеплюючи цей світ на атоми, молекули, сягаючи у глибини космосу, у суєті суєт не маємо часу глянути на красу землі, вклонитися Творцю за те диво, що подарував нам. Не маємо часу і бажання взяти дитину за руку, привести її на луг, лісок, поспостерігати за рослинками, тваринками, розчистити джерело. Проте ми спритні тоді, коли нам треба рвати оберемками, полювати, виловлювати, смітити, палити, влаштовуючи пікніки-розваги. І який же був мудрий колись простолюд, який не мав вищої освіти, зате мав висоту духу – те, що з ніякими науками не може зрівнятися. Це життя в гармонії з Творцем і з творінням Його Рук.

І який результат такого навчання і теперішнього виховання? Через навантаження не божими науками діти дуже слабкі фізично. За статистикою тільки 10% дітей закінчують школу умовно здоровими фізично. А по-іншому не може вже й бути, бо дуже занепадає їхній духовний розвиток. Майже у всіх школах процвітає “дідівщина”, як в армії. Стосунки на перервах з’ясовують кулаками, ногами, блюзнірськими словами. По туалетах – содом і гомора. Грають здебільшого ігри, які базуються на насиллі, особливо юнаки.

Колеги-учителі! Звертаюся до вас з надією, що підтримаєте мене. Задумайтесь: у кабінетах Міністерства освіти засідають не Божі діти, отож все залежить від нас, від того, як ми тут, на місцях, зуміємо організувати виховний процес, бо у потойбіччі всі будемо відповідати за душі, які нам довірено. На нас лежить у стократ більша відповідальність, ніж на прибиральниці, що погано виконує свою роботу. Ми не виправдаємо себе твердженням: “Бог є у церкві, а церква відокремлена від школи”, бо, по-перше, Боже Око бачить скрізь, а, по-друге, Христос сказав, що хто посоромиться Його перед людьми, того Він посоромиться перед Отцем Небесним. Не будем же соромитися Слова Божого у школах. А щоб наше слово не було фарисейством, живімо за Словом Божим.

Звичайно, програму потрібно виконувати, бо контролюють вищі інстанції. Але якщо вчитель історії хоча би на 5 хвилин відійде від теми і розкаже про життя якогось святого, то діти зрозуміють, що історія людства побудована не тільки на агресії (війни, міжусобиці). Отож жили такі люди, перед котрими схилялися навіть царі, імператори і котрих варто і потрібно наслідувати.

Якщо вчитель мови прочитає хоча би деколи Євангеліє про слово, про те, який великий гріх його оскверняти, то, напевно, поменшає страшних, руйнівних слів, які зумовлюють, як доказує вже й наука, різні стихії.

Якщо вчитель біології не закликатиме збирати гербарії, колекції комах, які також спонукають до вбивства, а спонукатиме до милосердя: погодувати бездомних тварин, не засмічувати земельку-матір, розчистити водоймища – знаю, що діти відгукнуться. Особливо, як він сам стане організатором таких заходів.

Було б добре, якщо б класні керівники, організатори позакласної роботи не влаштовували всякі конкурси – обрання різних “міс”, а проводили виступи, диспути про значення невинності, цноти (матеріали друкувались навіть і в цьому журналі), про дівочу скромність і чистоту...

Ці “якщо” можна продовжувати, та можливості журналу обмежені. І я наперед вдячна редакції за розуміння і підтримку.

Ці діти обділені і нещасні, бо їм ніхто або майже ніхто не цитує Божі Слова від щирої душі. А вони Його потребують, як і доброго прикладу, щирих, теплих взаємин.

Тож давайте не будемо гнатися за сучасним “престижем”, а рятуймо діточок. Так, дуже важко плисти проти течії, зате ми не зрадимо Бога. І хай допоможуть вам, добрі люди, ці пісні.

Пісня

Знов і знов мені шепочуть,
Що ворона біла я,
А я чую, як тріпоче
В серці пісня солов'я:
“Да буде, да буде,
Боже, Воля Твоя”. / 2р.
Знову слів-образ колона,
З них немов злітаю я,
Яблунова віть на скронях –
Веснянкова піснь моя:
“Да буде, да буде, Боже, Воля Твоя,
Да буде, да буде, Боже, Воля Твоя.
Знов з ниток-думок колишніх
Визирає моє “я”,
А я чую, як колише
Іншу піснь душа моя:
“Да буде, да буде, Боже, Воля Твоя,
Да буде, да буде, Боже, Воля Твоя”.
“Хай у Ній повік я буду, –
понад світом крикну я, –
Божа Воля – щастя, люди,

То най буде Воля Твоя.
Да буде скрізь завжди, Боже, Воля Твоя,
Да буде скрізь завжди, Боже, Воля Твоя”.

Пісня

Хай мене повік не тривожать
Цього світу уявні зваби,
Мені співи Неба милі,
Я живу во Ім'я Боже.
Відступись, вже не твоя я,
Цього світу сильний вельможо,
Піднімаюсь я на крилах,
Піднімаюсь во Славу Божу.
Жебраком стою в цім світі –
І регочуть злого діти.
Геть від мене, плем'я вороже, –
Я багата в Імені Божім.
Забери мене до краплини,
Хай змій свої шпаги низложить –
Як рабу Свою і дитину,
Сохрани мя в Собі, о Боже.

Віночок для Землі

Вийду надвечір'ям –
Тихе-тихе поле.
З чудодійним Небом
Поведу розмову.
Стану, як травиця,
Вранішня з рососою,
Стану, як криниця,
З чистою водою.
Стану, як пташина,
В листі щебетати –
Хай простить й почує
Мене небо-Тато.
Попрошу у Неба
Для Землі віночка,
Щоби завітчалась
Його люба дочка.
А у тім віночку
Сонця барви – зілля,
Щоб Земля прибралась
На своє Весілля.
Щоб була щаслива,
Щоб була багата,
І вродлива, й щедра –
Наймиліша в Тата.
Вплетена в віночок
Зелен рута-м'ята,
Щоб були пречисті
На Землі дівчата.

Вплетене в віночок
Листячко з дубочків,
Щоб родились чесні
На Землі синочки.
Ще попрошу в Неба
Цвіту із калини –
Хай цвітуть, не в'януть
На землі родини.
У вінку любисток
Сплетений із миром,
Як любов велика,
Незрадлива, щира.
Ще бузку вплелися
Рожевенькі гілляця,
Щоб росли-міцнілі
В нас Небесні крильця.
Хрещатий барвінок
Зеленню багатий,
Щоби не вмирала
Наша Земля-Мати.
Вийду надвечір'ям:
Небо чує й бачить,
Як я серед поля
Тихо-тихо плачу.

“Сторожі” – так називається наступна пісня. Господь щедро дарував нам Ангелів-Хоронителів із Великого Свого Милосердя, щоб допомогти нам іти цим Шляхом, який нам указав, і витримати екзамен до кінця. Окрім Біблії, Десяти Заповідей Божих, що служать Святою Огорожею, в поміч нам даний храм Божий і все, що пов'язане з ним, щоб були ми захищені від злих сил. Це всі Таїнства: Хрещення, Миропомазання, Пресвята Євхаристія, Свята Тайна Покаяння, Сповідь, Оливопомазання, Священство, Подружжя. Служба Божа та всі інші відправи, під час яких ми черпаємо духовні та фізичні сили, очищають наші душі. Крім цього, захисну силу також мають ікони, свічки, свячена вода, хрест, молитви в домівках і скрізь. Як ми ставились до цих Дарів Божих: чи використовували для порятунку своєї душі, чи були байдужими до них, чи зневажали – за все складемо звіт у потойбіччі.

Мені важко писати, бо, можливо, хтось вважає, що повчаю. Чи маю на це право. Якби я мала добре християнське виховання і знала би все це з дитинства, то не наробила би стільки помилок. Я не нарікаю ні на кого, бо такі були життєві обставини. Але тепер уже мовчати не можу, бо мовчати на гріх – гріх. Ні, не з гордині пишу це чи, щоб когось принизити, а розповідаю про те, що свого часу відкрив мені Господь через людей, книги. Я була би щас-

ливою, якби хоч комусь змогла допомогти, бо ми повинні, як сказав Ісус, любитися.

Прийшли діти у 1-й клас. Молилася з ними перед уроками і після них. Зауважила, що деякі з них не вміють перехреститися, інші роблять це неправильно, наче мотають щось перед собою. Довелось учити, разом вивчали і молитви. Отож потрібно говорити на батьківських зборах: діти такого віку повинні вміти хоча би правильно хреститися. Якщо їх не навчать у сім'ї, у школі (не у всіх школах є катехизм), то як же вони захищатимуть себе у цьому світі? Адже, якщо дитина чи дорослий вранці не осинить себе хрестом, не промовить молитви, то значить не попросить у Бога благословіння, не присвятить себе Йому, і цілий день до її душі буде протилежна сила. По-друге, не навчимо в ранньому віці, то потім буде важко, а може, вже й запізно. Не приведи, Господи, до такого. Та що хотіти у дітей, коли й дорослі роками ходять до церкви, а

бездумно спотворюють знак хреста. Тут доречно пригадати бувальщину. Один святий побачив нечистого, який дуже швидко щось бубонів. Святий запитав його: “Що ти робиш?” – “Знущаюся над молитвою”, – відповів той. Це ж можемо сказати і про тих, хто хреститься абияк. Знаємо, що спіткало тих, хто руйнував хрести в роки радянської влади. А хіба ми через бездумність не руйнуємо хрест по кілька разів на день?

Також хочу поділитися своїми думками про ікони. Напевно не одна я, а багато хто відчуває, що ікона жива. Дивлячись на ікони, ми розмовляємо з Богом – відлягає від серця біль, тривога. А буває й навпаки: коли на совісті є гріх, то не можемо звести очі на образи.

Стає важко на душі, як згадаю минуле. Виписувала, бо спонукали до цього, всякі журнали, а в них – атеїстичні статті з ілюстраціями ікон. Тих журналів назбиралося багато, валялися десь по закутках. А потім, коли впровадили демократію, то і нерелігійні газети стали друкувати ікони, змішуючи грішне з праведним. Людина використовує їх і не задумується, що на них – Лик Божий. Господи, прости за бездумність. Я переглянула все, вирізала ікони, поклала їх за рамки або ж у папку і на полицю з релігійною літературою. Бо образки, хрестики, вервиці, медальйони та інші святі речі мають лежати на почесному місці, а не перекидатися де-небудь поряд з тим, що другорядне. Фігури Матері Божої не мають бути між посудом у сервантах, як неодноразово доводилося бачити.

Дуже часто можна побачити й таке: у салоні автотранспорту біля водія – ікона, і не одна, а також вервиця гойдається, аж б'ється об скло, а поряд – зображення оголених дам, мавпи, лева, песика. Лунають безбожні пісні та розмови. Над усім стоїть густий дим, бо водій курить і дозволяє іншим. Ми хочемо, щоб Бог захистив нас від нещасних випадків, але не задумуємось над тим, чи достойні цього: туди, де є гріх, відступництво від Божих Законів, ніколи не прийде Божа Благодать. Ми миємо чашку перед тим, як налити в неї чисту воду. Отож не наллє Господь світла туди, де бруд. І якщо ми помістили у той бруд те, що є святим, то крім нагромадження попередніх гріхів, чинимо великий гріх – топчемо святиню. Цей гріх дуже поширений. Святі речі стали предметом бізнесу. Релігійні символи використовують при виготовленні різних побутових предметів, наприклад, розп'ять на годинниках, рукоятках ножів тощо. Ікони продають на базарах, перемішавши з речами щоденного вжитку, а навіть з антирелігійними, можуть

розмістити їх і на землі. Релігійну літературу продають у кіосках поряд з порнографічною. Церкви оформляють люди, далекі від Бога. Колись до Лику Святого торкалися тільки монахи, які перед цим довго постили. Ікони можна зустріти на горищах, смітниках... Люди, схаменімося! За все треба буде відповідати. Господь дав нам обереги, а ми так зневажаємо їх. Спішімо виправити свої помилки, поки є ще час.

Обереги Божі несуть відродження тим, хто прагне жити з Богом, і осуд та упадок тим, хто душею з Ним не перебуває.

Сторожі (пісня)

Чи у піснях, чи у слъзах
Тобі проліг туземний шлях
Не знаєш ти, не знаєш ти,
А треба йти, а треба йти...
І як сторожа вдень й вночі –
Молитва, Хрест й Вогонь Свічі.

Чи довго ще тобі, чи ні
Протягнуться путі земні
Не знаєш ти, не знаєш ти
А треба йти, а треба йти
І омивають всі сліди
краплини чистої води,
святої чистої води.

Ти йдеш по зораній ріллі,
По каменищі чи стерні,
Куди звернути, далі йти
Не знаєш ти, не знаєш ти,
Та поруч вдень, як і вночі,
Крило Ангельське на плечі.

Кривавлять ноги вже твої,
Зіяють урвища краї,
Ще крок безумно робиш ти,
В двобій зійшлися два світи,
Та, мов троянди пелюстки,
Спустились з Неба дві Руки.

Долоні ці, щоб ти не впав,
Мов пелюстки Ісус послав.
Вони питають день при дні:
Чи бажані ми тут, чи ні?
Дивись, щоб не були чужі
Низпослані нам сторожі,
Що кличуть ген у Височинь –
Молитва, Хрест й Вогонь Свічі.

Людмила Опришко

СУПУТНИЦЯ ЖИТТЯ

Ганна Войціцька

Відколи себе пам'ятаю, Ганна Михайлівна Войціцька завжди співала. Мабуть, це передалось у спадок від матері, яка мала гарний голос і знала багато українських народних пісень. Її брат Павло також мав чудовий голос, а родич Павло Тарасович дякував у церкві.

Так, разом з піснею, і зростала Ганна Михайлівна. А в житті різне бувало: і радість, і сум. Але співачка завжди знаходила розраду в чарівній мелодії української народної пісні.

Такого свята, чи ювілею, згадує Ганна Михайлівна, мабуть, не було, де б не виступала й не співала. У 30-их роках, коли вчилася у Торгівельній школі у Львові, завжди брала активну участь у концертах і виставах. Найбільше пам'ятає концерти, приурочені знаменній події — бою під Крутами, які відбувалися щороку. Також виступала на шевченківських вечорах. І завжди співала і співала.

Коли 1946 року вийшла заміж, стала співати в церковному хорі, постійно читати “Апостол”. Її м'який, оксамитовий тембр голосу зачаровував парафіян села. Пригадую, коли я був хлопцем, то ходив з мамою до церкви і залюбки слухав її кришталево-чистий голос.

Переломним моментом у житті Ганни Михайлівни була зустріч з поетом Богданом-Ігорем Антоничем, який щоліта приїжджав в село Борятин до своїх родичів (тут батько поета мав парафію).

Одного разу, розповідає Ганна Михайлівна, ідучи з поля, вона, як завжди, співала. Це було весною 1927 року. Її спів почув молодий Антонич, який любив сидіти під кремезними дубами, що росли в полі, поблизу села (їх так і називали

“ксьондзові дуби”; на жаль, цієї реліквії вже немає). Тут Антонич і побачив юну дівчину. І відтоді, коли була нагода, він любив слухати пісні в її виконанні. Поет записував їх, а потім читав їй свої вірші.

Але нещаслива доля вирішила все по-іншому: не стало Богдана-Ігоря Антонича. Та в душі Ганни Михайлівни на ціле життя залишився світлий, незабутній спомин про нього; вона не переривала стусунків із близькими друга своєї юності. До батьків поета приїжджала його наречена Ольга, з нею Ганна Михайлівна згадувала пережите, співала...

І ще одна пристрасть є у Ганни Михайлівни: вишивання. Це теж струменіє з далекого дитинства. І коли відкрили музей-садибу Антонича у селі Борятин, то вона подарувала чо-

Батьки Богдана-Ігоря Антонича

тири вишиваних рушники. Вони тепер прикрашають стіни музею, ними милуються відвідувачі садиби Великого Ідеаліста.

Музей відвідав і товариш юності Антонича Станіслав Гординський – поет, художник, скульптор, який жив і творив в Америці. Побував він і у церкві, на могилі родичів поета.

Завідує цим музеєм Лариса Іванівна Васів, учителька місцевої школи. Грамадськість се-

ла вирішила частіше залучати учнів до відвідування музею, розповідати їм про життєвий та творчий шлях поета, який деякий час жив і творив тут.

А ось будівництво школи, яка мала називатися іменем Б.-І. Антонича, чомусь припинили.

Ганна Михайлівна вже в літах, уже й співати не може, але завжди згадує ті світлі хвилини свого життя, коли співала для Б.-І. Антонича українські народні пісні: “Ой не світи, місяченьку”, “Ой не шуми, луже”, “Ой місяцю-місяченьку і ти, зоре ясна”. А ще поет любив “Вечірній дзвін”: коли місячними вечорами йшли з поля удвох додому, то просив, аби ще і ще раз співала цю пісню.

І залишився в душі Ганни Михайлівни Войціцької тільки солодкий, щасливий спомин, який завжди повертає її у світ далекого минулого – світ її неповторної юності.

Мар'ян Ковтко

На могилі батьків Богдана-Ігоря Антонича
(с. Борятино Мостиський р-н Львівська обл.)

Запрошуємо до молитви

Шановна редакціє!

Щира подяка Вам і доземний уклін за Вашу подвижницьку працю. Нехай же духовне зерно, яке Ви так щедро сієте, зростає багатим урожаєм на нашій українській землі на Славу Божу.

Хочу розповісти про нашу молитовну групу і запросити інших приєднатись до нас. Наша молитовна група створена при храмі Серця Христового у м. Жовкві, за благословенням о. Василя з Чину Отців Василіян. Коли ми вирішили об'єднатись, нас було всього 8 осіб. Група швидко збільшувалася. Незабаром її членами стали мешканці інших міст і сіл: с. Сопошина, с. Ст. Скваряви, с. Зіболки, м. Львова, м. Одеси і навіть далекої Італії, а скоро мають приєднатися жителі Києва, Тенополя...

Так діє Боже Провидіння!

Бог є Любов. Він створив цей світ з Любові і для Любові. Молитися – це жити з Богом, любити Бога, це – початок Неба і повернення до нього, це наше вічне призначення, сенс життя людини на землі.

Молитва є найпрекраснішим з усього, що чинимо в нашому житті. Це узи любові між Творцем і творінням, які, почавшись з молитви в земній мандрівці, триватимуть цілу Вічність.

Ти бачиш у світі зло і тобі здається, що ти безсилий проти

Церква св. Анни у Львові з пам'ятником св. Анні перед храмом, 1930 р.

нього. Ти не знаєш, як протистояти йому, як з ним боротися? Ми боремось зі злом силою молитви і любові. Ми хочемо, щоб ми, наші родини, Україна, цілий світ стали кращими.

Сила молитви надзвичайна, коли молитися спільнота і з любов'ю підносить до Творця

свою прославу, подяку, благання, каяття, бо тоді Сам Спаситель молиться з нами. Ми дякуємо, прославляємо, перепрошуємо, благаємо за себе, за тих, хто поряд, хто потребує молитви, за тих, хто не молиться, за всіх людей. Господь обдаровує нас предивними

дарами, вислухавши наші молитви. Який добрий Господь! Якою незбагненною любов'ю Він любить кожну людину! Ми вражені плодами наших молитов. У відповідь Господь оздоровлює наших близьких, наvertsає грішників, серця холодних і байдужих запалює любов'ю. Наша молитовна група зростає і збільшується. Світ наповнюється любов'ю і добром. Ми хочемо засіяти землю духовними квітами любові, щоб засилати на Небеса букети, оберемки, гірлянди духовних квітів – наших молитов – Тому, Хто створив цей світ з Любові і для Любові.

Приєднуйся до нас!

9 год.

Прийди, Духу Святий
(7 разів).

Прикликаємо Св.Духа: 1) в своє серце; 2) у місце, де перебуваємо; 3) у свій дім; 4) на наших рідних; 5) у місто, село; 6) в Україну; 7) на цілий світ.

Царю Небесний

Спільний намір: Нехай Св.Дух наповнить наші серця, серця всіх людей. Молимося за Церкву, священників, монахів, монахинь.

Пресвята Трійце, помилуй нас...

Господи, помилуй (3), благослови.

Спільний намір: Перепрошуємо за себе, всіх членів групи; за всіх, хто не перепрошує, за всіх людей.

Молитва вранішнього намірення або "Господи Ісусе

Христе" (для тих хто молиться вечером).

Спільний намір: Здійснення Божої Волі в своєму житті, житті всіх членів групи, всіх людей.

Слава: І нині.

12 год.

Ангел Господній

Спільний намір: за народження зачатих у лоні матерів, осягнення Неба невинно убієнними, наших дітей, онуків.

Душе Христова, освяти їх...

Спільний намір: за померлих рідних, близьких; тих, що найбільше забуті; за всі душі в Чистилищі.

15 год.

Молитви до Божого Милосердя

(Вервиця за посередництвом св.Фаустини)

Спільний намір: за Боже Милосердя для світу, кожної людини, навернення грішників, спасіння, освячення помираючих.

За звільнення від світових оман (алкоголізму, наркоманії, безшлюб'я, розпусти, магії, окультизму, азартних ігор і всіх світових оман), за Україну.

За Боже Милосердя для наших родин.

16 год.

Вервиця до Матері Божої Неустанної помочі

Спільний намір: за всі Божі ласки, духовне зростання, здоров'я всіх членів групи.

За охорону від зла, всі Божі Ласки, духовне зростання,

здоров'я дітей, чоловіків, батьків.

За зростання групи.

За наміри кожного члена групи.

За інші наміри.

* * *

Усі молитви молимося, об'єднуючись духом і любов'ю.

До всіх молитов кожен може додавати свої наміри. Молимося у намірах кожного члена групи.

Якщо нема можливості відмовити молитви у вказані години, можна відмовити їх о 20 год. чи в інший час, долучаючи їх до молитов групи.

Хіба важко виділити 20 хвилин свого часу для спільної молитви?

Молися з нами!

Приєднуйся до нас! Запроси інших молитися. Передай молитву від серця до серця. І нехай світ наповнюється любов'ю.

P.S. Якщо Ви вирішили приєднатись до нас, просим зателефонувати або написати коротенького листа. Обов'язково вкажіть своє ім'я, щоб отримати благословення священника.

80300 Оксана Луговик
вул. Чайковського, 15
м. Жовква Львівської області
т. 8-050-55-398-44
або: т. 8 252-22-523
(ввечері), п. Ліда;
Галина В'язівська
с. Сопошин
т. 8 252-67-123

Діти Непорочної

СВЯТА ГОДИНА

Каталіна Рівас – сучасна провидиця з Болівії, обдарована стигматами. Матеріали про неї читайте у нашому журналі (№ 4, 2004 р.).

Адорую Тебе неустанно у Пресвятій Тайні вітваря, разом з Марією ділімося Хлібом Життя.

Відвічний Отче, дякую Тобі за те, що Твоя безмежна любов спасла мене, навіть проти моєї волі. Дякую Тобі, мій Отче, за безмежну терплячість, з котрою Ти чекав на мене. Дякую Тобі, мій Боже, за те безмірне співтерпіння, котрим Ти шкодував мене. Єдине, що я можу повернути Тобі за все, що Ти дав мені, – це мою власну слабкість, мій біль та мою ницість.

Ось я перед Тобою, Духу Любові, котрий є вічно палаючим вогнем, і хочу бути присутнім у Твоєму Божестві. Хочу покаятися за свої провини, бажаю обновилися у горінні мого посвячення і віддати Тобі свою повагу в жертві прослави та адорації.

Господи Ісусе, ось я перед Тобою. Бажаю отримати від Твого Божественного Серця безмірні ласки для себе та для всіх душ, для Святої Церкви та для Твоїх священиків і монахів. Дай, Ісусе, аби ці години були справжніми годинами близькості, годинами любові, в котрих я міг би отримати всі ті ласки, які Твоє Божественне Серце приготувало для мене.

Пречиста Діво, Мати Божа і моя Мати, я єднаюся з Тобою і благаю Тебе: уділи мені частку Твого Непорочного Серця.

Мій Боже, я вірю, поклоняюся, надіюся і люблю Тебе. Благаю у Тебе прощення за тих, хто не вірить Тобі, не поклоняється, не надіється та не любить Тебе.

Пресвята Трійце, Отче, Сину і Духу Святий, я поклоняюся Тобі в глибині свого серця і жертвую Тобі Тіло і Кров, Душу і Божество Ісуса Христа, присутнього у Кивотах цілого світу, для винагородження за провини, богохульства та байдужість, усе, чим Його так ображають. Задля безмежних заслуг Його Найсвятішого Серця та Непорочного Серця Марії благаю в Тебе ласку навернення для бідних грішників.

АКТ ВІРИ ТА ПОКЛОНІННЯ

Вірю, о Ісусе, найсильнішою вірою в те, що Ти присутній тут, переді мною, під цими Євхаристійними видами. Ти, відвічне Слово Отця, народжений перед віками та воплощений з лона Діви Марії. Ісусе Христе, Відкупителю й Царю, я щиро вірю, що Ти присутній у невимовній істині Свого Божества і Своєї людськості.

Ісусе, Ти є тим Ісусом з Вифлеєму, Божественним Дитятком, котре прийме вигнання, убогість та

переслідування задля мене. Ти – той Ісус із Назарету, котрий через любов до мене терпів утаємнення, труднощі та покірність. Ти є Божественним Учителем, який прийшов повчати мене солодких правд Віри, принести величну Заповідь любові – Твою Заповідь. Ти є Милосердним Спасителем, тим, хто схиляється над моїми ранами із надзвичайним розумінням та добротою, завжди готовий прощати, зціляти, оновлювати. Ти – свята Жертва, принесена на славу Отця і добро душ. Ти – той Ісус, котрий пролив Кров за мене в Гетсиманському саду, котрий терпів за мене присуд людського трибуналу, найважчі побої, жорстоке та принизливе коронування терням, жакливе мучеництво – розп'яття. Ти є Тим, хто хотів страждати і померти за мене. Також Ти – і Воскреслий Ісус, переможець смерті, гріха та пекла, і Ти бажаєш поділитися скарбами Божественного життя, котре посідаєш у цілій його повноті.

Ісусе мій, Ти є тут, присутній в освячених Святих Дарах, із Серцем, переповненим ніжністю, Серцем, котре любить безмежно. У Твоєму Серці, Ісусе, я знаходжу вічну любов, Божественну любов – Бога, котрий є початком Життя, – наявну і живу. Як солодко це для мене, Боже мій, Трійце Пресвята, поклонятися Тобі у Кивоті, де Ти перебуваєш! Тому приєднуюсь до ангелів і святих, котрі невидимо, але неустанно присутні навколо Твого Кивоту, адоруючи Тебе. Приєднуюсь до Твоєї Пресвятої Матері, Її глибокого поклоніння та сильної любові, котрі були в Її душі ще від першого моменту Твого зачаття, коли Вона носила Тебе у Своєму непорочному лоні.

Адоруючи Тебе у цьому Кивоті, я також поклоняюся Тобі, присутньому у всіх Кивотах світу, особливо тих, де Ти найбільш забутий чи покинутий. Поклоняюся Тобі в кожній освяченій Гостії-Частичці, що є між Небом і землею.

Поклоняюся Тобі, Боже Отче, бо через Христа Ти Сам зійшов до моєї людськості, а через Його Божественне Серце Ти так тісно поєднався з людиною, зі мною – убогим невдячним створінням. Поклоняюся Тобі в оцій церкві, освяченій вічною Присутністю Твоєї Божественної Суті. Схиляюся у глибокому поклонінні перед Твою Всесильною Величчю. Водночас любов приводить мене до Тебе Самого.

Поклоняюся Тобі, Боже Отче, і люблю Тебе. Моя любов і моя адорація цілковито поєднані та злучені в душі моїй так сильно, що я навіть не можу сказати, чи люблю Тебе більше, ніж поклоняюся Тобі, чи поклоняюся більше, аніж люблю. Поклоняюся Тобі, бо в Тобі знаходжу повноту сили, повноту святості,

справедливості та мудрості. Ти – Творець і Бог мій. Люблю Тебе, бо в Тобі я знаходжу різноманітну красу, доброту, ніжність та милосердя. Люблю Тебе, бо Ти дав мені оцей неймовірний, неоціненний скарб.

Ісус – мій Скарб. Він – мій, і я можу щохвилини черпати його ласки повними пригоршнями, бо цей Скарб завжди повний. Я беру від нього все, що потребую, аби віддати свої борги, знайти заспокоєння, задовольнити свої потреби, заслужити собі вінок. Яким же невимовним даром є Ісус, Серце якого переповнене ніжністю й любов'ю! Скарб, який ніколи не маліє, який дає більше, чим більше я від нього беру.

Боже Отче, Ти так возлюбив Свої створіння, що дав їм Свого Єдиного Сина. Для того, щоб велич Твого Слова просякла нас боязню Твою, щоб наші душі зверталися до Нього з довірою, Ти зодягнув Його у тіло, подібне до нашого. Ти прикрасив Його найпривабливішими ласками. А найголовніше, Ти дав Йому Серце, яке є вмістилищем Твоїх уподобань, бо в цьому Серці проживає повнота Твого Божества, воно є пристановищем для Твоїх найпокірніших створінь.

Це Божественне Серце таке ж невичерпне, як і Ти Сам, мій Боже, бо воно наповнене Тобою. Воно також є моїм помешканням, бо любить мене. У ньому я споглядаю Твоє Божество, і Ти, бачачи мене у цьому святому прихистку, втихомирюєш гнів Свій. Твоя справедливість стає безсилою.

Поклоняюся Тобі, Боже Отче, через Ісуса та в Ісусі. Поклоняюся Ісусові, Твоєму Синові, котрий завдяки людській Своїй природі став моїм Братом, а завдяки Божественній природі є моїм Богом. Люблю Тебе через Ісуса та в Ісусі. Люблю Тебе через Серце Ісуса, котре стало моїм через любов. Люблю Тебе в Ісусі. Через Нього моя любов досягає Тебе. Через Нього я можу досягти і обійняти Тебе.

Виголос: Мій Боже, я знаю, що Ти – безмежне добро, і вірю в Твою любов до мене.

† У величному Таїнстві єдності Твоєї природи і Троїстості Твоїх Осіб – **Виголос.**

† У гармонії Твоїх незчисленних досконалостей – ...

† У невичерпному багатстві, яким Ти створив усе з нічого – ...

Паоло Веронезе. Христос в Гетсиманському саду, біля 1583-84 рр.

† У тихому посіданні Твого вічного Блаженства – ...

† У нескінченній мудрості, якою Ти управляєш всім – ...

† У безмежній доброті, якою Ти підніс людину до гідності бути Твою дитиною – ...

† У безконечному милосерді, яким Ти утримуєш і зберігаєш грішника – ...

† У таємному завіті, в якому було передбачено Відкуплення – ...

† У безмежному пониженні Твого Воплочення – ...

† У приниженнях, переховуваннях та трудах Твого земного життя – ...

† У знеславленні Твоїх Страстей і смерті – ...

† У славі Твого Воскресіння, Восходження на Небо і тріумфі – ...

† У Твоєму Божественному Серці, проколотому списом на Голготі – ...

† У Твоєму Божественному Серці, об'явленому святим у віках – ...

† У Твоєму Божественному Серці, котре б'ється з любові до нас у Твоїх Божественних грудях і присутнє в наших Кивотах – ...

† У Твоєму Божественному Серці, переповненому милосердям до бідних грішників, особливо в Таїнстві Прощення – ...

Діти Непорочної

† У Твоєму священстві, котре протягом століть продовжує Твою працю Любові та Спасіння – ...

† У Твоєму наміснику, Твоєму заступникові на землі – ...

† У Церкві, котра зберігає і роздає душам скарби Твої Божественної Благодаті – ...

† В Її непомильному Учительському уряді, Її мудрому правлінні та невичерпній силі освячувати – ...

† У Пресвятій Богородиці Марії, Матері Твоїй, яка прикрашена безліччю ласк, і є нашою Матір'ю, Співвідкупителькою та Заступницею – ...

† У невичерпності плідності, якою ти породжуєш святих – ...

† У постійній щедрості, якою Ти даєш Свої дари – ...

† У прихованій дії ласки, всередині душі – ...

† В очищувальному дарі Твого Хреста – ...

† У чудесному провидінні, котрим Ти ведеш кожне створіння через його життя – ...

† У Твоїй безконечній славі, котру Ти уділяєш Своїм вибраним, даючи їм вічне блаженство у Небі – ...

Господи, виголошуючи “Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові...” протягом Служби Божої, Церква запрошує і мене віддати благодарення Твоїй відвічній Славі. Церква просить мене дякувати Тобі, славити, прославляти Тебе, мій Боже, за все, чим Ти є. Тому я із задоволенням виголошую: **“Я дякую Тобі, бо Ти – Безконечна Любов!”**

Поклоняючись Тобі в Серці Ісуса, я хочу подякувати Тобі. Дякую Тобі, Боже мій, бо Ти є Любов, і дякую Тобі за всі дари Твої Любові. А позаяк саме через Ісуса Ти дав нам найцінніші дари – дари життя надприродного, то саме через Нього, з Ним та в Ньому я хочу піднести до Тебе цю подячну пісню.

В єдності з Ісусом дякую Тобі, Боже Отче, за всі ті ласки, котрими Ти обдарував мене. Ти дав мені життя з небуття. Ти тримав мене при житті, день за днем, аж до нинішнього дня. Але Ти дав мені й інше, ще більш дорожчезніше життя – життя благодаті, яке дає мені частку Твого Божественного життя. Після першої Твої ласки, котрою Ти освятив мене в день мого Хрещення, я отримав від Тебе безліч інших ласк, що сповнювали, утримували мене та поглиблювали моє надприродне життя!

Я роздумую про надмір дарів Твої любові, котрі прийняв:

† У Церкві, яку Ти дав мені за Учителя та провідника до вічності.

† У священниках, котрі передають мені дари Твої любові.

† У прощенні, постійно новому.

† В Євхаристії, джерелі моєї поживи, сили та заспокоєння.

† У Пречистій Діві Марії, котра є моєю доброю Матір'ю, потішителькою, поміччю та особливою охороною у кожний момент мого життя.

† У раю, котрий Ти приготував для мене і котрий, з Твої ласки, я сподіваюся досягнути.

Я аналізую своє життя, всіяне радіщами та журбою, і розумію, що у всьому тому завжди була присутня Твоя любов. В усіх речах, Боже мій, бо з Твого люблячого Серця не може витікати нічого іншого, крім любові та ласки.

† За всі ці речі – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За всю радість, котру Ти дав мені відчути, як і за всі болі та випробування, які Ти поклав на моєму шляху – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За відомі та невідомі благодаті Твої – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За покров у минулому, а також і в майбутньому – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За все, що Ти зробив у мені та для мене, та за все, що Ти бажаєш зробити у майбутньому – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† Понад усе за те, що покликав мене до пізнання Твої Любові та посвятив їй мене – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За Твоє Світло й Радість, яких я зовсім не гідний – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За світло і радість, котрі принесли в моє життя пізнання Твої Любові – **Дякую Тобі, мій Боже.**

† За посідання Твої Любові, котра робить Тебе моїм, а мене – Твоїм – **Дякую Тобі, мій Боже.**

Та я не хочу і не повинен дякувати тільки за себе. Я приношу Тобі благодарення також за всі дари, котрі Твоя Любов вилила на Церкву. Дякую Тобі за ласки, даровані ангелам і святим, для неустанної похвали Твої Любові. А понад усе дякую Тобі за незліченні ласки, даровані Пресвятій Богородиці Марії, нашій любій Матері. Дякую Тобі за те, що Ти зробив Її такою величною, такою святою та прекрасною. Дякую Тобі за ті привілеї, які Ти надав Їй, за трон слави, на котрий посадив Її Ти. Дякую Тобі за те, що зробив це створіння, яке уподобав, моєю Матір'ю, на яку мені слід покладати всі свої надії.

Аби принести Тобі більш дієву подяку, я хочу підсилити її ще більше своєю любов'ю. Тому виголошую Тобі знову й знову: я люблю Тебе цілим своїм серцем, цілою душею, усім розумом та всіма силами своїми.

† Ти, котрий є Любов'ю безконечною – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Ти, котрий спас мене Своєю Любов'ю – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Ти, котрий наказував мені любити Тебе – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Цілим своїм серцем – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Цілою своєю душею – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Цілим своїм духом – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Усіма силами своїми – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Понад усі володіння та пошану – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Понад всі задоволення і радощі – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Більше, ніж самого себе та все, що мені належить – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Більше, ніж своїх батьків та друзів – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Більше, ніж усіх людей та ангелів – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Понад усі створені речі на небі та на землі – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Тільки заради Тебе Самого – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Ти бо є найвищим Добром – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Ти гідний бути любленим безмірно – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Ти є найбільшою Досконалістю – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Навіть якби Ти не обіцяв мені раю – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Навіть якби Ти не лякав мене пеклом – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† Навіть якби Ти випробував мене убогістю та невдачами – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У розкоші й у бідності – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У почестях та погордах – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У радості й у журбі – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У здоров'ї та недугах – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У житті та смерті – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† У часі та у вічності – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† В єдності любові, котрою всі святі та ангели люблять Тебе в небі – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† В єдності любові, котрою Пречиста Діва Марія любить Тебе – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

† В єдності вічної любові, котрою Ти нас любиш відвічно – **Я люблю Тебе, мій Боже!**

О мій Боже, Ти, що посідаєш у невимовній повноті все досконале та гідне любові, зітри в мені всяку гріховну, чуттєву та надмірну любов до створінь. Запали у моєму серці найчистіше полум'я Твоєї Любові, так,

П'єтро Перуджіно. Моління про Чашу, 1485 р.

щоби я міг любити тільки Тебе, задля Тебе, аж до того часу, поки не буду цілковито поглинутий Твою Пресвятою Любов'ю, щоби міг разом із вибраними Твоїми любити Тебе вічно у небі. Амінь.

Господи, зараз я хочу зробити жертву відкуплення перед Тобою. Ісусе, Божественна Жертво наших престолів, велика і єдина Жертво, я об'єднуюся із Тобою, аби здійснити з Тобою і через Тебе акт малої жертвовної душі.

Я також призиваю Тебе, моя Мати. Так, як Ти принесла Свого Ісуса Отцеві в ту хвилину, коли Він на Голготі приніс у жертву Себе для Його слави та задля спасіння душ, так само принеси таїнственне приношення на моєму місці.

Принеси в чаші Твого Непорочного Серця, Пречиста Діво, Страсті Ісусові разом зі Своїми, аби призвати Божественне Милосердя на мене та на цілий світ. Подякувавши Тобі за Твої нескінченні дари, як можу я не журитися, згадуючи безліч своїх упадків та зрад? Яким же я був невдячним та холодним у відповідь на Твої ласки!

Розпростершись перед Тобою, Ісусе, що возлюбив мене безмірно, сповнений жалем, я благаю у Тебе прощення та милості.

† За зловживання Твоїми природними дарами, котрі я отримав від Тебе – життям, силою, часом, відчуттям, розумом та мовою – **Ісусе, помилуй мене!**

Діти Непорочної

† За великі й малі акти непослуху Твоєму Законові –
Ісусе, помилуй мене!

† За обов'язки, знехтувані чи неуважно виконані –
Ісусе, помилуй мене!

† За добро, яке я міг зробити, та не зробив – **Ісусе, помилуй мене!**

† За те, що багато разів дозволяв злим нахилам – гордості, марнославству та егоїзму – брати верх наді мною – **Ісусе, помилуй мене!**

† За те, що не практикував Твої Заповіді любові, котру Ти запровадив – **Ісусе, помилуй мене!**

† За те, що залишив без плоду так багато ласк Твоїх у мені – **Ісусе, помилуй мене!**

† За остиглість, з якою практикував я свою побожність – **Ісусе, помилуй мене!**

† За байдужість та холодність, з якою я відповідав на дари Твоїї Любові – **Ісусе, помилуй мене!**

† За те, що багато разів надавав перевагу створінню чи людському задоволенню перед Тобою і Твоєю втіхою – **Ісусе, помилуй мене!**

† За малу довіру та вдячність, з якою жив я – **Ісусе, помилуй мене!**

† За брак віри у Твою Любов та надлишок її – **Ісусе, помилуй мене!**

† За брак вірності душам і Церкві – **Ісусе, помилуй мене!**

† За мою непокору Твоїй Волі і брак любові до Твого Хреста – **Ісусе, помилуй мене!**

Я позбавляюся сам себе у Твоїй присутності, мій Боже.

Клякаю до Твоїх ніг.

Простираюся перед Тобою, Ісусе, Божественна Тайно Євхаристії, мій Відкупитель і Спаситель, як Марія Магдалина. І хоч це правда, що я негідний Твоїї любові однак певен, що Ти матимеш до мене таку ж милосердну ласку.

ПСАЛОМ 50 (51) – Покаяльний

Помилуй мене, Боже, по великій милості Твоїй, і по множеству щедрот Твоїх очисти беззаконня моє.

Найпаче обмий мене з беззаконня мого і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконня моє я знаю і гріх мій є завжди передо мною.

Проти Тебе єдиного я згрішив і перед Тобою зло вчинив, то і правий Ти в словах Твоїх і переможеш, коли будеш судити.

Це бо в беззаконнях я зачатий і в гріхах родила мене мати моя.

Це бо істину полюбив єси, невідоме й таємне мудрости Своєї явив Ти мені.

Окропи мене іссопом, і очищуся, обмий мене, і стану біліший від снігу.

Дай мені почути радість і веселість, зрадіють кістки сокрушені.

Відверни лице Твоє від гріхів моїх і всі беззаконня мої очисти.

Серце чисте утвори в мені, Боже, і духа правого обнови в нутрі моєму.

Не відкинь мене від лиця Твого і Духа Твого Святого не відійми від мене.

Верни мені радість спасення Твого і духом владичним утверди мене.

Вкажу беззаконним дороги Твої, і нечестиві до Тебе навернуться.

Ізбав мене від вини крові, Боже, Боже спасення мого, і язик мій радісно прославить справедливість Твою.

Господи, губи мої відкрий, і уста мої сповістять хвалу Твою.

Бо, якби Ти жертви захотів, дав би я, та всепалення не миле Тобі.

Жертва Богові – дух сокрушений, серцем сокрушеним і смиренным Бог не погордить.

Ущаслив, Господи, благоволінням Твоїм Сіон і нехай здвигнуться стіни єрусалимські.

Тоді уподобаєш Собі жертву правди, приношення і всепалення, тоді положать на вівтар Твій тельців.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Будучи певним, що Ти у Своєму безмежному милосерді даруєш мені прощення всіх моїх провин, образ та непокори, я все ж наважуюся, о Ісусе, просити в Тебе прощення також для моїх братів та сестер.

Я розважаю про величезну кількість гріхів, які чинять у світі сьогодні та щодня, люди та цілі народи: про гріхи, вчинені правителями і підлеглими; гріхи, породжені гордістю, чуттєвістю, жадібністю; гріхи, спричинені словом, ділом, думкою та недбалістю.

За всі ці гріхи та за всіх бідних грішників я наважуюся просити Тебе, Ісусе, щоб Ти вилив Своє безмежне Милосердя. Саме наші гріхи спричинили Твої Страсті в Гетсиманському саду, зануривши Твою Пресвяту Душу в море журби.

Не забудь, Ісусе, що Ти вільно захотів узяти на себе наш тягар, Ти Сам забажав стати гріхом, аби очистити наші гріхи. Не забудь, Ісусе, що Ти Сам приніс Себе гніву Отця, щоб звільнити Твоїх винних братів.

Ісусе, благаю Тебе знову принести Себе Отцеві, жертвуючи Йому Свої Рани. Покажи Йому терня, бичування та цвяхи, що пробili Твоє Тіло, а особливо яви Йому Своє зранене Серце, переповнене любов'ю до Нього і до нас, та попроси в Нього прощення.

Пригадай, Ісусе, що Твоє Милосердя більше за всі наші провини, і вилий його на цей грішний світ.

Відшукай овець, котрі відбилися від стада, та покажи їм величну силу Твоїєї спасаючої Любові.

Тому, що Твоє Серце зранене провинами найближчих до Тебе, я благаю в Тебе, Ісусе, прощення для тих, хто відновлює поцілунок Юди або відречення Петра. Нехай ніхто не поновить Юдиного розпачливого вчинку, але нехай Твоя благодать торкнеться їх, як Петра, для виправлення і любові.

УСИЛЬНЕ БЛАГАННЯ

ДО НАЙСВЯТІШОГО СЕРЦЯ ІСУСА

† Господи, помилуй нас! – **Господи, помилуй нас!**
 † Христе, помилуй нас! – **Христе, помилуй нас!**
 † Господи, помилуй нас! – **Господи, помилуй нас!**
 † Христе, почуй нас! – **Христе, почуй нас!**
 † Христе, милостиво почуй нас! – **Христе, милостиво почуй нас!**

† Боже, Отче Небесний – **Помилуй нас!**
 † Боже Сину, Відкупителю світу – **Помилуй нас!**
 † Боже, Духу Святий – **Помилуй нас!**
 † Пресвята Трійце, Єдиний Боже – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, Сину відвічного Отця – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, утворене Духом Святим в лоні Пречистої Діви – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, суттю злучене зі Словом Божим – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, безмежна величе – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, святий храм Божий – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, Кивоте Найвищого – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, доме Божий і брамо Небесна – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, горнило любові Божої – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, вмістилище правди та любові – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, повне доброти та любові – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, долино всяких чеснот – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, найгідніше всяких похвал – **Помилуй нас.**

† Серце Ісуса, Царю і центре всіх сердець – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, в якому є всі скарби мудрості та знання – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, в котрому живе вся повнота Божества – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, яке уподобав Отець – **Помилуй нас!**
 † Серце Ісуса, з повноти якого ми усі прийняли частку – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, відвічне прагнення вершин – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, терпляче і наймилостивіше – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, що збагачуєш усіх, хто призиває Тебе – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, джерело життя і святості – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, заспокоєння для наших гріхів – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, кинуте на землю з ганьбою – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, побите за наші зневаги – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, покірне аж до смерті – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, проколоте списом – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, джерело всілякого заспокоєння – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, наше життя і воскресіння – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, наш мир та спокій – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, жертво за гріхи – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, спасіння для всіх, хто довіряє Тобі – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, надіє всіх, хто вмирає в Тобі – **Помилуй нас!**

† Серце Ісуса, насолодо всіх святих – **Помилуй нас!**

† Агнче Божий, Ти, який береш на Себе гріхи світу – **Спаси нас, Господи!**

† Агнче Божий, Ти, який береш на Себе гріхи світу – **Милостиво почуй нас, Господи!**

† Агнче Божий, Ти, який береш на Себе гріхи світу – **Помилуй нас!**

† Ісусе тихий і покірного Серця – **Вчини серця наші на зразок Свого Серця.**

† Найсвятіше Серце Ісуса – **Я довіряю Тобі!**

† Пресвяте Серце Марії – **Спаси душу мою!**

† Ісусе, Маріє, я люблю вас цілою душею своєю, спасіть мою та інші душі!

МОЛИТВА-БЛАГАННЯ

Перш ніж полишити цей святий Кивот, мій Ісусе, я хочу знайти пристановище у Твоєму Божественному Серці.

Посвячений Твоїй Любові, вірю, що я не можу просити Тебе про що-небудь, а тільки про сповнення Твоїх прагнень. Саме Твої Божественні прагнення хочу принести Отцеві перед кінцем цього часу ласки та благи Його від Твого Імені відповісти на них.

Першим Ісусовим бажанням є спасіння душ: відкупити світ любов'ю, заснувати Царство вічної любові по цілому світі.

Дозволь же мені, Ісусе, висловити своє гаряче прагнення, щоб Царство Твоїї Любові було засноване по цілій землі. О безмежна Любове, що живеш у Найсвятішому Серці Ісуса, дай, аби люди пізнали Тебе і полубили так, як Ти бажаєш бути любленим.

Другим бажанням Ісуса є залучити до цієї великої праці священиків, зробити їх активними робітниками і через них діяти в інших душах і у світі.

Ісусе, вічний Священику і Спасителю світу, помнож покликання і пошли багатьох святих робітників Твоїх

жив для того, щоб інші зрозуміли це гаряче бажання Твого Серця.

Ісусе, зроби кожного священика справжнім сіячем Твоїї Любові.

Благаю Тебе за Святішого Отця, єпископів, за всіх священиків, що допомагають Тобі.

Прошу Тебе, Ісусе, підтримай їх під час битви, дай полегшення в самотності, відваги в їхніх упадках, зроби плідними їхні труднощі та вплий у їхні серця Любов Твого Божественного Серця.

† Господи, щоб оберекти Твою честь і славу – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб збільшити нашу віру – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб підтримати Твою Церкву – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб проповідувати Твою науку – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб захищати Твою справу – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб виправляти помилки – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб зникли всілякі секти – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб підтримувати правду – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоби вести Твої душі – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб удосконалити звичаї – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб знищити пороки – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб просвітити світ – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб пізнати багатства Твого Серця – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб навчити нас любити Святого Духа – **Дай нам святих священиків!**

† Господи, щоб усі Твої служителі стали світлом для світу і сіллю землі – **Дай нам святих священиків!**

Ісусе, Святий Первосвященнику, просимо Тебе з найбільшою покірною в наших серцях збільшити кількість священичих покликань та виховати священиків так, як прагне Твоє любляче Серце. Лише тоді ми матимемо святих священиків, і незабаром буде в цілому світі одне стадо і один Пастир. Амінь.

ЗАВЕРШАЛЬНА МОЛИТВА

Ісусе, Вічний Первосвященнику, Божественна Жертво, Найсвятіше Серце, яке через неймовірну любов до людей, Твоїх братів, запровадило християнське священство. Благаємо, продовжуй виливати

на Своїх служителів життєдайні потоки Твоїї безмежної любові.

Живи у Своїх священиках, перетвори їх у Себе. Зроби їх Своєю благодаттю, знаряддям Твого милосердя. Дій у них та через них. Дай їм, щоб після того, як вони цілковито зодягнуться в Тебе, вірно наслідуючи Твої Божественні чесноти, могли довершити те саме діло, яке Ти довершив для спасіння світу, в Твоє Ім'я та силою Твого Духа.

Божественний Відкупитель душ, поглянь, як багато ще тих, котрі сплять у темряві гріха. Поглянь, скільки ще тих овець, котрі блукають гірськими урвищами. Поглянь на юрби вбогих, голодних, зневажених та немічних, котрі стогнуть у полишенні.

Прийди, повернися до нас, Господи, у Твоїх священиках. Живи знову в них. Дій через них та йди знову в світ, проповідуючи, навчаючи, потішаючи, жертвуючи та відновлюючи священні зв'язки любові поміж Божим Серцем та серцями людей. Амінь.

Дай, Ісусе, щоби діло Твоїї любові завжди відповідало цілям, котрі Ти визначаєш. Дай, щоб воно поширилося й охопило всі душі для найсолодшого Царства Твоїї Любові.

Ісусе, я просив про Твоє Царство. У мене немає потреби просити за себе самого, бо все мені воздасться, Ти бо знаєш, що мені потрібно. Роби те, що говорить Тобі Твоє Серце. Я ж вкладаю свою віру у Твоє Серце. Віддаюся цілковито Твоєму Провидінню та дякую Тобі за дар цих солодких годин щирості з Тобою. Дякую Тобі разом із Марією за всі ті ласки, які Твоя Любов ще має для мене тепер й у вічності.

ВЕЛИЧАЄ ДУША МОЯ ГОСПОДА

Гімн Пречистої Діви

Величає душа моя Господа, і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм, бо Він зглянувся на покірну слугині своєї; ось бо віднині убожатимуть Мене всі роди.

Велике бо вчинив Мені Всемогутній, і святе Його Ім'я. Милосердя Його з роду в рід на тих, які страхаються Його.

Він виявив потугу рамени Свого, розвіяв гордих у задумах їхніх сердець. Скинув могутніх з престолів, підняв угору смиренних; наситив благами голодних, багатих же відіслав з порожніми руками.

Він пригорнув Ізраїля, слугу Свого, згадавши Своє милосердя, як обіцяв був батькам нашим – Авраамові та його потомству повіки”.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Каталіна Рівас

Переклад з англійської Андрія Тиховліса

Діти Непорочної